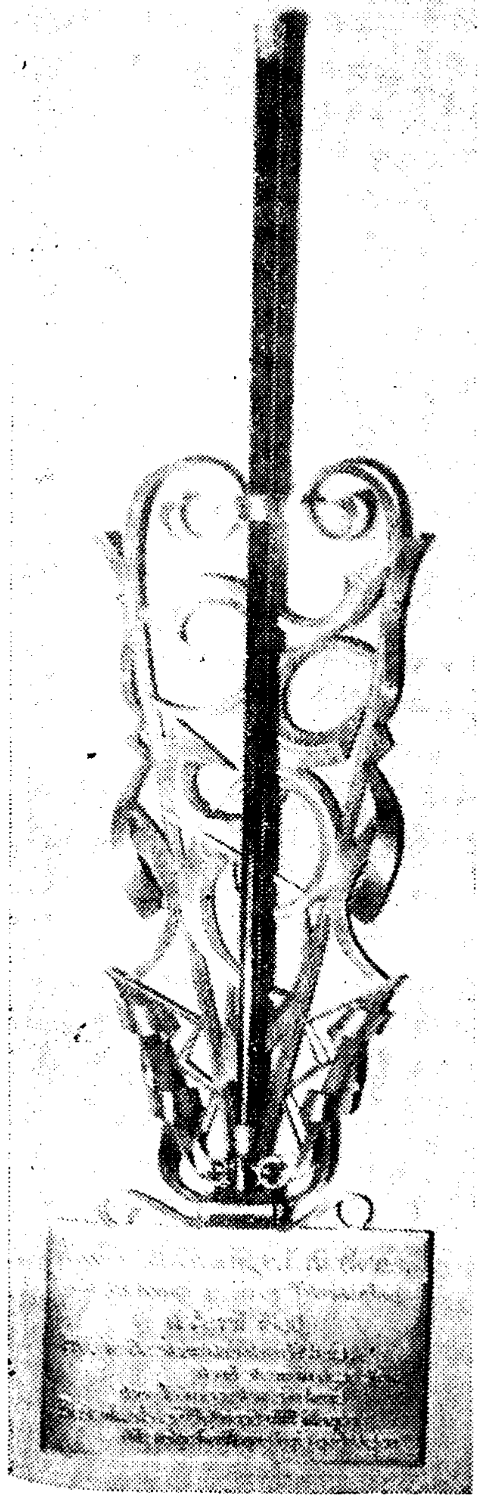
75STE JAARGANG No. 9888 VRIJDAG 8 AUGUSTUS 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 27 - 29 Telefoon: Redactie: 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24199

ALGEMENE VERGADERING V.N. VANDAAG BIJEEN

Speciale spoedzitting voor debat over het MIDDEN-OOSTEN

Krachtige taal van CABOT LODGE aan Sovjet-adres

New York. — De algemene vergadering van de Verenigde Naties komt vandaag - vrijdag - bijeen 21 uur gmt. in speciale spoedzitting voor het debat over het Midden-oosten.

De veiligheidsraad nam dit besluit tot het uitschrijven van deze bijeenkomst met algemene stemmen.

De zeldzame eenstemmigheid tussen de elf leden van de raad kon worden bereikt, nadat de Brit Sir Pierson Dixon en Jorge Illueca van Panama op een Amerikaanse resolutie amendementen hadden voorgesteld, welke aan Russische bezwaren tegemoet kwamen. De Rus Sobolef had nl. verklaard dat hij de verwijzing naar de klachten van Libanon en Jordanie over inmenging van de zijde der Verenigde Arabische republiek wilde zien geschrapt, evenals de verwijzing naar een resolutie van 1950waarin wordt gesproken van „een samenkomst (van de algemene vergadering) in het belang van de vrede". (De formule „samenkomst in het belang van de vrede" is in 1950 speciaal ingesteld ter bestrijding van communistische gewapende interventies en de toenmalige Sowjet-vertegenwoordiger. de inmiddels overleden Andrei Wisjinski, stemde daar toen tegen). Nadat de geamendeerde Amerikaanse ontwerp-resolutie was aanvaard, trok de Sowjet-afgevaardigde zijn voorstel voor een speciale bijeenkomst van de algemene vergadering ter aanbeveling van de onverwijld terugtrekking van de Amerikaanse en de Britse strijdkrachten uit Libanon en Jordanie, in. Hij verklaarde echter dat de Sowjet-Unie streeft naar „doeltreffende maatregelen" om de terugtrekking te bewerkstelligen.

In de loop van het debat, dat zes uur duurde, had Cabot Lodge de Russische beschuldigingen „de gebruikelijke volkomen valse voorstelling van zaken in het Midden-Oosten en in de veiligheidsraad" genoemd. Hij zei, dat de Amerkaanse troepen uit Libanon zullen worden teruggetrokken, zodra de V.N. de zaken daar overnemen.

Naar aanleiding van het feit, dat Sodolf de V.S. en Engeland verweten had dat er door hun toedoen geen topconferentie tot stand is gebracht, zei Lodge dat Chroesjtsjef zelf van mening was veranderd na zijn besprekingen met Mao Tse Toeng in Peking.

De bijeenkomst van de algemene vergadering van vandaag zal hoofdzakelijk gewijd zijn aan procedurekwesties, zo wordt vernomen in kringen die in nauw contact staan met de voorzitter, Sir Leslie Munro van Nieuw-Zeeland. De vergadering zal een commissie voor de geloofsbrieven instellen en een agenda aanvaarden, waarvan het hoofdpunt zal zijn „kwesties, door de veiliheidsraad behandeld op zijn 838-ste bijeenkomst op 7 augustus". Deze kwesties betreffen de toestand in Libanon en Jordanie.

Men verwacht, dat de bijeenkomst spoedig verdaagd zal worden, waarschijnlijk tot volgende week woensdag, volgens doorgaans welingelichte kringen zullen dan, wanneer het feitelijke debat begint, verscheidene ministers van buitenlandse zaken, zoals Dulles van de V.S Sydney Smith van Canada, Selwyn Lloyd van Engeland en Fawzi van de Verenigde Arabische republiek, naar New York zijn gekomen. De aanwezigheid van deze ministers zou de Sowjet-regering er toe kunnen brengen, minister Gromyko af te vaardigen. Dit zou, volgens genoemde kringen, besprekingen achter de schermen onder auspicien van secretaris-generaal Hammarskjoeld zeer waarschijnlijk maken.

Nadat de veiligheidsraad tot een bijeenkomst van de algemene vergadering had besloten, deed Cabot Lodge een dringend beroep op de Sowjet-Unie om het storen van buitenlandse zenders te staken en de perscensuur op te heffen, opdat het Sowjet-volk en de volkeren van Oost-Europa van alle standpunten zoals die op de zitting van de algemene vergadering uiteen zullen worden gezet, kennis kunnen nemen.

Tot Sobolef zei Lodge: „Laat uw volk de beschuldigingen horen die U hebt geuit en laat ook de antwoorden horen, die andere volkeren op deze aantijgingen geven. Laat Uw landgenoten kennis nemen van de vrees welke kleinere volkeren in vele delen van de wereld voor Sowjet-agressie, zowel rechtstreekse als indirecte, koesteren".

De Russische afgevaardigde verklaarde hierop, dat het Sowjet-volk niet minder goed geinformeerd is dan de volkeren van andere landen — „het Sowjet-volk begrijpt zeer goed wanneer er van agressie sprake is, van welke kant deze komt en tegen wie zij is gericht", aldus Sobolef.

Het Stokske van Mgr. Kieckens

De wandelstok van Mgr F. E. C. Kieckens, stichter, weldoener en eerste rektor van het Sint Elisabethgasthuis, werd onlangs terug gevonden.

De firma „Kerksier" in Tilburg vervaardigde daarvoor een fraaie houder, die in de ontvangstzaal van het Sint Elisabethgasthuis naast het portret van de stichter een plaats heeft gevonden. De stok is van coromandelhout met zilveren knop, waarop gegraveerd: „K — ELFDE — ARPRIL — JAAR — 1890".

Pater M. Möhlmann, de huidige rektor, maakte het opschrift op de plaat, luidende:

**Wandelstok van Mgr F. Kieckens
hem geschonken op zijn 63e verjaardag — 11 april 1890
Hij, die de steun was van dit huis,
vond steun in deze stok,
voor 't dragen van zijn kruis.
Bedenk, als gij uw nood wil klagen:
dit stokje heeft ons huis gedragen.**

Chroesjtsjef toch niet naar New York

Moskou. — De Soviet-Russische delegatie naar de buitengewone zitting van de algemene vergadering der Verenigde Naties zal onder leiding staan van de Russische minister van buitenlandse zaken, Andrei Gromyko.

Hieruit valt af te leiden, dat Chroesjtsjef dus toch niet naar New York gaat.

SCHIETPARTIJ

Willemstad. — Gisteren ontstond er een schietpartij in een koraal aan de Rooseveltweg. Twee mannen, die al eens eerder ruzie met elkaar hadden gehad, raakten gisteren weer slaags. Een der mannen, een zekere M., trok een pistool, waarna hij eerst tweemaal in de lucht schoot en daarna het slachtoffer in de buik raakte. De kogel ging dwars door het lichaam heen. Het slachtoffer verkeert niet in levensgevaar. Naar het schijnt, heeft dit voorval in tegenstelling tot bepaalde geruchten niets te maken met de politiek.

Tekort aan krantenpapier in Frankrijk

Parijs. — Het Franse ministerie van voorlichting heeft bepaald dat de Franse dagbladen gedurende de zomer niet meer dan acht pagina's mogen tellen, zulks met het oog op het tekort aan krantenpapier in het land. Dit tekort is een gevolg van onvoldoende binnenlandse produktie en een gebrek aan deviezen voor aankopen in het buitenland. Voor kranten met veel advertenties zal de maatregel enigszins worden verzacht.

Einde nabootsing van buitenlandse ontwerpen door Japanse exporteurs

Tokio. — De Japanse regering is bezig met de opstelling van wetgevende maatregelen om een einde te maken aan het nabootsen van buitenlandse ontwerpen door Japanse exporteurs, zo werd te Tokio bekend gemaakt. De wet zou het Japanse ministerie van handel de bevoegdheid geven goederen aan te wijzen, waarvan de ontwerpen zouden kunnen worden nagebootst. De fabrikanten zouden een ontwerpencentrum moeten stichten, dat namens de regering de voor export bestemde ontwerpen zou moeten controleren.

Met dieren bemande Amerikaanse ballon uit elkaar gesprongen

Crosby. — Een ballon van de Amerikaanse luchtmacht met een aap, kikkers, goudvissen en vliegen in de gondel is gisteren op een hoogte van 18 km. uit elkaar gesprongen. Geleerden hoopten, dat de ballon tot 40 km zou stijgen en dat zij bij terugkeer van de gondel op aarde de gevolgen van kosmische straling op de dieren zouden kunnen vaststellen. Daar de levende have aan parachutes komen. De Amerikaanse luchtmacht is van plan volgende week een man met een ballon naar grote hoogte te laten stijgen om gegevens te verzamelen voor een bemande kunstmaan. —

Eilath. — Voor de Jordaanse haven Akaba, op 5 km. afstand van de Israëlische haven Eilath aan de Golf van Akaba, is het Britse vliegdekschip „Bulwark". Een bataljon Cameronians werd ontscheept.

78e Congres van Duitse Rooms-Katholieken

Berlijn. — Van 13 tot 17 augustus wordt in Berlijn het 78ste congres van de Duitse Room-Katholieken gehouden over het thema: ‚Onze zorg is de mens, onze redding de Heer". Het laatste in Berlijn gehouden congres was in 1952. Voor het congres worden meer dan honderdduizend Rooms-katholieken uit Oost- en West-Duitsland verwacht, uit Oost-Duitsland een zestigduizend.

Er zal een inzameling worden gehouden voor de bouw van een kerk met de naam „koningin der martelaren" op het terrein van de Ploetzensee-gevangenis te Berlijn waar vele politieke en godsdienstige tegenstanders van de nazies ter dood zijn gebracht.

Op het plein voor de St. Hedwigskathedraal zal op vijftien augustus, de feestdag van Maria-tenhemelopneming, door mgr. dr. Franz Koenig, aartsbisschop van Wenen, een Mis ter intentie van de aan het congres deelnemende vrouwen worden opgedragen.

"Cause Célèbre Antillienne"

Onder bovenstaande titel verscheen in het Nederlands Juristenblad van 12 Juli 1958 een belangwekkend artikel.

Hoewel dit artikel juridisch-technisch van aard is en uit dien hoofde niet al te geschikt voor een dagblad, willen wij het om het grote belang onze lezers niet onthouden.

Morgen zullen wij tot de publicatie ervan in ons blad overgaan.

Het artikel is ondertekend door X.

De redaktie van het N.J.B. zegt „valabele redenen" te hebben om de naam van de schrijver niet te vermelden.

GRIEKS-ENGELSE besprekingen begonnen

Griekenland zal trachten democratisch zelfbestuur voor Cyprus te verwerven

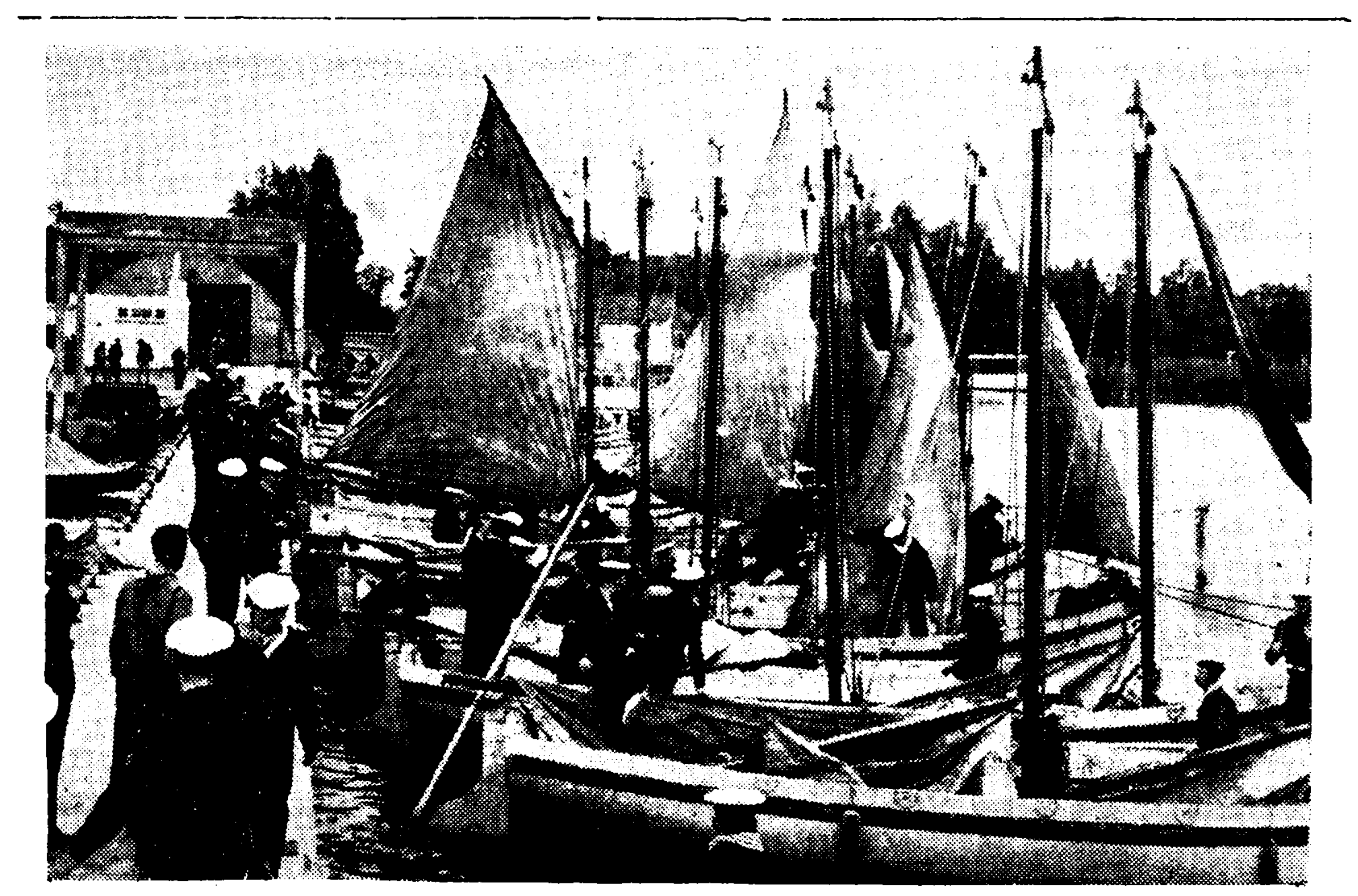
Athene. — Hoewel men van officiële zijde generlei inlichtingen wil verschaffen over de houding van de Griekse regering tijdens de Grieks-Engelse besprekingen, die vanmorgen zijn begonnen, meent men in sommige politieke kringen te Athene, dat de Griekse positie als volgt kan worden samengevat:

Griekenland zal trachten voor Cyprus democratisch zelfbestuur (evenredige vertegenwoordiging der Griekse en Turkse gemeenschappen) te verwerven. Indien dit niet lukt, zal Griekenland zich erbij neerleggen het Engelse plan, dat het in juni jongstleden afwees, te bespreken maar op voorwaarde dat dit plan zodanig wordt veranderd, dat iedere mogelijkheid van een verdeling van Cyprus of van een vondominium over het eiland wordt uitgesloten. In dit geval wil Griekenland er zelfs mee instemmen deel te nemen aan een driemogendhedenconferentie (Griekenland, Turkije en Engeland).

Tenslotte, aldus genoemde kringen, zal Griekenland, indien de Engelsen blijven vasthouden aan hun oorspronkelijke plan, erop staan, dat het huidige bestuur op Cyprus voor beperkte tijd wordt gehandhaafd en dat aartsbisschop Makarios toestemming krijgt naar het eiland terug te keren met volledig herstel van al zijn prerogatieven.

„Lente" in de Tropen of woningnood ook in de dierenwereld? Een ondernemend vogeltje bouwde zijn nestje in een wind-fan. Deze foto werd gemaakt ten huize van de heer P. Kuijpers, Laufferstraat 15, alhier.

Zee-kadettenkorps Nederland te gast bij Kon. Marine. 290 Zee-kadetten nemen deel aan een zomerkamp, welke de Koninklijke Marine ter beschikking stelt in het Marine Opleidingskamp aan de Loosdrechtseplassen. De zee-kadetten, die onder leiding staan van de luit. ter zee II W. C. Lamaire, kunnen ruimschoots profiteren van de watersportfaciliteiten, die ter hunne beschikking staan. Bij een jacht te water leverde het optuigen en het zeilen met de grote sloepen voor de jongelui van 14 en 15 jaar geen moeilijkheden op.

De consul van Nederland, de heer Van Roes, bezocht in het ziekenhuis te Stuttgart een van de overlevenden van het verschrikkelijke auto-ongeluk, dat aldaar plaats vond. Het ongeluk kostte aan zes mensen het leven, terwijl er vijf zwaar gewonden waren.

Eerste embarcaties van Amerikaanse troepen uit LIBANON

Beiroet. — De eerste embarcaties van Amerikaanse manschappen en materiaal vinden sinds gisteren plaats in de haven van Beiroet.

Het betreft een compagnie genietroepen, waarvan de uitrusting op het ogenblik aan boord wordt gebracht van het transportschip „Comet", dat 72 Patton-tanks naar Beiroet bracht.

Een Amerikaanse militaire woordvoerder deelde mede, dat het materiaal ontscheept zal worden in de Golf van Iskanderoen, het voormalige Alexandrette, ten noorden van de Syrische grens gelegen, en over land naar Adana, een afstand van 150 km, overgebracht. Sinds de landingen in Libanon wordt Adana, in Turkije, door de Amerikanen gebruikt als een rechtstreekse steunbasis voor hun troepen in Libanon. Vanuit Adana patrouilleren dag en nacht de modernste vliegtuigen van de Amerikaanse luchtmacht, de supersabres /-100 die een snelheid van 2.000 km per uur behalen, boven Libanon.

De Amerikaanse woordvoerder sprak vanmorgen met klem de aanhoudende geruchten tegen, volgens welke de Amerikaanse troepen in de richting van de Syrische grens zouden trekken. Het oppositieblad „Al Kifaar" (De Strijd), dat dikwijls door de radio van de Verenigde Arabische republiek wordt aangehaald, meldde vanmorgen nog, dat de Amerikanen het vliegveld van Rayak, circa 60 km ten oosten van Beiroet, en de Pas van Erjayaoem, enkele kilometers van de Syrische en Israëlische grenzen, hadden bezet en zich zelfs gereed maakten om een duikbootbasis in te richten in de Baai van Jounie, ten noorden van Beiroet.

ALBERTO LLERAS beëdigd als president van Colombia

Bogota. — Alberto Lleras is gisteren beëdigd als president van Colombia. Zelf tot de liberale partij behorend heeft hij een kabinet gevormd, dat bestaat uit zes liberalen zes conservatieven en een niet-politieke generaal.

De afgelopen vijftien maanden werd het land bestuurd door een militaire junta van vijf leden.

Tussen de liberalen en de conservatieven, die tot dusver felle tegenstanders waren, is een akkoord gesloten voor een gelijkelijke verdeling van de regeringsverantwoordelijkheden gedurende drie presidentiële ambtstermijnen. Het mandaat van Lleras loopt tot in 1962.

De nieuwe minister van buitenlandse zaken is de liberaal Julio Cesar Turbay, de portefeuille van binnenlandse zaken is in handen van de conservatief Guillermo Amaya Ramirez, terwijl generaal Alfonso Saiz aan het hoofd van de defensie staat.

Amerikaanse deserteur Wayne Powers kreeg 10 jaar gevangenisstraf

Parijs. — De Amerikaanse militair Wayne Powers die sinds januari 194? als deserteur zich schuil had gehouden in het Franse dorpje Mont d'Origny, in het Franse departement Aisne, is door een Amerikaanse krijgsraad te Verdun tot tien jaar gevangenisstraf veroordeeld. De vrouw, die hem al die jaren verborgen had gehouden, heeft hem vijf kinderen geschonken. Verwacht wordt dat de deserteur gratie zal worden verleend, mede dankzij de verzoeken van talrijke Fransen en Amerikanen aan president Eisenhower om clementie.

Nederland erkent nieuwe Iraakse regering

Den Haag. — Hr. Ms. buitengewoon gezant en gevolmachtigd minister te Bagdad heeft op 6 dezer de regering van Irak medegedeeld, dat de Nederlandse regering besloten heeft over te gaan tot erkenning van de nieuwe Iraakse regering.

ADLAI STEVENSON naar WARSCHAU vertrokken

Moskou. — Adlai Stevenson, de vroegere kandidaat voor het presidentschap van de Verenigde Staten, heeft tijdens een onderhoud, dat hij eergisteren met Chroesjtsjef had, de stellige indruk gekregen, dat de Russische premier de mogelijkheid niet uitsluit zich naar New York te begeven om er persoonlijk deel te nemen aan de buitengewone vergadering van de algemene assemblee der Verenigde Naties.

Stevenson zei dit in een onderhoud, dat hij vandaag met te Moskou geaccrediteerde Amerikaanse journalisten had.

Stevenson, die vier weken in de Sowjet-Unie verbleef, is vanmorgen per vliegtuig uit Moskou naar Warschau vertrokken.

Tijdbommen ontploften in LIBANON

Beiroet. — Twee personen zijn vrijdag omgekomen en vijf gewond door de ontploffing van een tijdbom in het centrum van Beiroet. De aanslag geschiedde in de onmiddellijke nabijheid van een café, dat toebehoort aan een van de belangrijkste aanhangers van president Sjamoen.

Een tweede bom ontplofte te Bab Idreis bij een cafe, dat veel door buitenlanders wordt bezocht. Verscheidene mensen liepen verwondingen op.

In bepaalde kringen te Beiroet beschouwt men deze terugkeer tot de actiek van aanslagen als een poging van de opstandelingen de val van de regering van Sami Solh te verhaasten.

Tokio. — Japan heeft het verzoek van Hammarskjoeld om waarnemers voor Libanon afgewezen, aangezien de grondwet niet toelaat, dat er militair personeel naar het buitenland wordt gedetacheerd.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

(Buiten verantwoordelijkheid der Redaktie)

Mijnheer de Redacteur,

Ik weet niet wat de heer van der Hoeven bezielt om altijd, zo gauw hij de kans daartoe krijgt, zich in woord en geschrift, van leer te trekken tegen de K.V.P. en het bestuur van deze partij.

De heer van der Hoeven kan nu hoog van de toren blazen, omdat hij „binnen" is. Hij is zo zeker van zijn zaak dat hij de hele boel in de steek heeft gelaten en naar Mexico is vertrokken om, zoals dat heet te „genieten van een welverdiend verlof."

Maar de heer van der Hoeven is altijd „zeker" van zijn zaak geweest. Bij iedere verkiezing! Want hij waait o zo gemakkelijk met ieder windje mee....

Wat hij altijd vergeet in zijn „zoals ik het zie" stukjes te vermelden echter is het feit dat HIJ deze DP-regering mogelijk heeft gemaakt. Dat HIJ deze regering bijna 3 jaar lang heeft gesteund.

Herinnert U nog, waarde lezers, zijn ontroerende woorden in een openbare vergadering van de Staten tegen de oppositie-partijen? „Jullie zijn boos op onze Regering maar onze Regering doet tenminste wat!" Ja heer van der Hoeven Uw regering deed en doet nog steeds wat: zij zet nederlanders uit en zij doet al die lelijke dingen die U haar thans van beschuldigt!

Toen deze regering kort na haar optreden de salarissen van haar ministers zo maar met TIEN DUIZEND gulden verhoogde deed de heer van der Hoeven dapper mee: zijn minister Van Romondt kreeg ook ZIJN gedeelte. En deelt zijn minister ook niet in de bekende ACHTTIEN DUIZEND GULDEN fooi en de welverdiende TIEN DUIZEND GULDEN pensioen???

De COP bleef rustig de regering steunen toen men overging tot de raarste partij-vriendjes-benoemingen.

Op wie valt de medeplichtigheid van alles wat gebeurd is en nog zal gebeuren, dus van al die afschuwelijke zaken, waar de heer van der Hoeven tegenwoordig over heeft?

Op de heer van der Hoeven c.s. die actief aan dit alles heeft meegedaan en die in hun tijd niets hebben gedaan om dit alles tegen te gaan, die niet hebben geweigerd de regering te vormen, die in hun naïviteit, dit neem ik nog steeds aan, meenden „iets goeds te kunnen doen". Alleen weten wij niet voor wie iets goeds..

Wel weten wij dat onze partij, de KVP, pertinent geweigerd heeft mee te werken aan de vorming van de DP-regering en dat de redenen waarom zij niet heeft meegewerkt, door de feiten en gebeurtenissen volkomen bevestigd zijn. Om de „Alerta" verder te citeren: Politiek is een kwestie van vooruitzien en de K.V.P. (en het KVP-Bestuur) heeft vooruitgezien!

Toen de zaak De Wit aan het rollen werd gebracht, keek de heer van der Hoeven gauw op de kalender, zag dat er nog een jaartje hem scheidde van de volgende verkiezingen en koos het hazepad! Hij en zijn vriend waren voorlopig „binnen"....

Nu, een jaartje later, steekt hij zijn COP weer boven water; als nummer 4 op de lijst van de NVP. JA.... DE N.V.P.!!

Wat een politieke loopbaan!

Wat denkt de heer van der Hoeven eigenlijk van zijn (COP)-kiezers? Het zijn toch geen loden-soldaten die men vandaag op een rood veld kan plaatsen en morgen weer op een groen....

Waarde heer van der Hoeven: U bent vrij om te marchanderen met wie U wilt. Maar laat de KVP met rust! Richt voorlopig je kanonnen op je vroegere vrienden, de Democraten, maar verschiet in hemelsnaam niet al je kruit, want je zal wat ammunitie nodig hebben voor straks, om te gebruiken tegen je nieuwe vrienden: de nationalisten....

Ere aan de KVP dat ze niet met U in zee wilde gaan! De KVP zal, als enige principiële partij op Curaçao, steunend op eigen kracht, haar zetels wel halen. Daar twijfelt niemand aan!

Maar tevergeefs zullen we op 1 september op het stembiljet zoeken naar een Oranjelijst.... R.I.P. COP!

Een KVP'er.

Weggegooide Stemmen

(Buiten verantwoordelijkheid der Redaktie)

Nu bekend geworden is, dat op Curaçao drie lijsten zijn ingediend, t.w. het grote blok N.V.P./C.O.P., de kleinere groep van de D.P. en het kleine groepje van de K.V.P., is het interessant eens na te gaan, welke invloed deze laatste partij kan hebben.

Dit is zelfs noodzakelijk, omdat mr I. C. Debrot in de „Amigoe" van dinsdag 29 juli jl. enige beschouwingen aan de mogelijkheden van een kleine partij wijdt, welke kant noch wal raken.

Mr Debrot schrijft nl. o.m.:

„Een veel gebruikt en gretig aanvaard argument is „Samen geen stemmenverlies; alleen weer verlies van kostbare stemmen, die naar de tegenstander gaan".... In zijn algemeenheid moge deze stelling een kern van waarheid inhouden, misschien, doch waar de verkiezingsuitslag afhankelijk is van konkrete individuele resultaten en van de toevallig grootste gemiddelde, is het persé niet een wet van Meden en Perzen.

Integendeel, de kleine partij met een behoorlijk overschot kan, behoudens allerongelukkigste omstandigheden, vaak een behoorlijker en reëler kans hebben dan een van de grote concurrenten...."

Ik weet niet, wat mr Debrot bedoelt met „de toevallig grootste gemiddelde", of welke die „allerongelukkigste omstandigheden" kunnen zijn. Het huidige systeem is nl. buitengewoon ongunstig voor de kleine partijen en dat hangt niet van toevalligheden of ongelukken af, maar is aan het systeem inherent. Wetten van Meden en Perzen hebben er al evenmin iets mede te maken; het zijn de wiskundige wetten, die de uitslag bepalen.

* * *

Ik heb enige berekeningen gemaakt. Vanwege het feit, dat alleen het grootste gemiddelde geldt, kan bij deze berekeningen volstaan worden met percentages. Voor degenen, die liever met aantallen geldige stemmen werken, heb ik ook deze berekend, hoewel men dan moet schatten. Bij de berekening met percentages is dat niet nodig.

Welk percentage van de totaal uitgebrachte geldige stemmen moet de K.V.P. halen om net niet 2 zetels te krijgen?

Men heeft daartoe op te lossen de volgende vergelijkingen, waarin x het percentage van de K.V.P. stemmen; y dat van de D.P. en 100-x-y dat van de N.V.P./C.O.P. stemmen is.

$$\frac{x}{2} = \frac{y}{5} = \frac{100-x-y}{7}$$

Men vindt dan deze grenzen: voor de K.V.P. 14 2/7%; D.P. 35 5/7% en N.V.P./C.O.P. 50%.

Het is natuurlijk uitgesloten, dat de K.V.P. bij de komende verkiezingen méér dan 14 2/7% van de geldige stemmen zal halen. Bij de laatste eilandsraadsverkiezingen behaalde zij 11,38%.

Welk percentage heeft de K.V.P. nodig om nog net één zetel te halen?

Daartoe losse men de volgende vergelijkingen op:

$$\frac{x}{1} = \frac{y}{5} = \frac{100-x-y}{8}$$

Men vindt dan: voor de K.V.P.: 7 1/7%; D.P. wederom 35 5/7% en N.V.P./C.O.P. 57 1/7%.

De bovengrens voor de K.V.P. is dus 14 2/7% en de benedengrens 7 1/7% en dan heeft de K.V.P. nog altijd maar één zetel. Uit het systeem volgt onwrikbaar, dat alle stemmen op de K.V.P. uitgebracht tussen de beide door mij berekende grenzen in, weggegooid zijn.

Van toevalligheden of ongelukkige omstandigheden is daarbij geen sprake!

Nu met aantallen en niet alleen met percentages.

Hierbij moet men dus uitgaan van het aantal te verwachten geldig uitgebrachte stemmen.

Er zijn op Curaçao ongeveer 50.000 kiezers.

Vorige maal stemden geldig 83%. Neemt men aan, dat door de verbeterde machtiging-regeling en door de grote dingen, die op het spel staan dit percentage oploopt tot 85, dan zullen er dus ongeveer 42.500 geldige stemmen uitgebracht worden.

De kiesdeler is dan 3541.

Haalt de K.V.P. 14 2/7%, dan betekenen dat, naar beneden afgerond, 6071 stemmen en dan krijgt de K.V.P. toch maar één zetel. Bij 7 1/7%, d.i. 3035 stemmen krijgt de K.V.P. net geen zetel. Hieruit volgt dus, dat elke stem boven de 3036 op de K.V.P. uitgebracht, weggegooid is, met een maximum aan verloren stemmen van 3035!

Behaalt de K.V.P. het minimum van 3036 net niet — bij de vorige verkiezingen kreeg zij 4428 stemmen — dan zijn dus ongeveer 3000 stemmen eveneens weggegooid.

Gezien de geringe belangstelling op de K.V.P.-vergaderingen vrees ik, dat het die kant uitgaat. Op dezelfde dinsdag, dat mr Debrot bovenaangehaalde regelen schreef, hoorde ik de heer Van Delden aan de Noorduynweg op een openbare vergadering een suikerzoete tirade in het Nederlands houden, waarna hij in het Papiament nogal hartig tegen mij van leer trok.

Dit soort boerenbedrog lekt uit en maakt velen afkerig van de „principiële" K.V.P.

* * *

Waar gaan de K.V.P.-stemmen, die voor deze partij geen waarde hebben, heen?

Dat hangt af van de wijze, waarop de andere stemmen verdeeld zijn over de N.V.P./C.O.P.-lijst en de D.P.-lijst. Hierbij speelt een belangrijke rol het feit, dat de N.V.P./C.O.P.-lijst de grootste zal zijn, zodat de kans het grootst is, dat deze lijst een extra restzetel zal halen.

Om een voorbeeld te noemen: behaalt de K.V.P. 9% van de stemmen, dan zal de combinatie N.V.P./C.O.P. slechts iets meer dan 53% van de stemmen nodig hebben om 7 zetels te verkrijgen en de D.P. 4, de K.V.P. heeft er dan 1.

Behaalt de combinatie N.V.P./C.O.P. echter 52%, dan krijgt de D.P. de restzetel. Hoewel ik deze kans klein acht — de verschuiving zal groot zijn — hebben degenen, die K.V.P. stemmen er dan aan medegewerkt, dat de D.P. even sterk als thans uit de strijd te voorschijn komt. Het is de welhaast ongelooflijke kortzichtigheid van het huidige K.V.P.-bestuur, dat het dit niet heeft willen inzien en geweigerd heeft een „eenheidsfront" te vormen, terwijl zij nu de kiezers in de waan brengt, dat slechts „toevalligheden" of „ongelukkige omstandigheden" kunnen beletten, dat de K.V.P. 2 zetels haalt.

Voor de kiezer, die de harde feiten van de getallen inziet, is er maar één antwoord....

P. van der Hoeven

Naschrift:

Zoals Van der Hoeven het tot nu toe heeft gezien, is het helaas in de meeste gevallen steeds verkeerd geweest....

Wij zijn ervan overtuigd, dat het ook dit maal zo zal uitvallen. Dit, ondanks alle wiskundige berekeningen. Wij willen terloops slechts herinneren aan de verschillende wijzen van samenwerking, die wij van zijn groep in het verleden hebben gezien. De direkte gevolgen van zulke berekende (in dubbele betekenis) cooperaties, kunnen wij heden ten dage in de Antillen aan den lijve voelen. De konsekwenties van het jongste samengaan of fusie, zullen de betrokken partijen zelve ondervinden..

Dit is hun zaak.

Merkwaardig is echter het feit, dat velen toch zulk een zwak geheugen blijken te hebben. Doch wij zijn ervan overtuigd, dat dit geheugen vóór de verkiezing weer zal spreken en na de verkiezing door de feiten zal worden gestimuleerd.

Politiek is Goddank geen wiskundeles, anders bestond de „partij" van Van der Hoeven allang niet meer!

Bij al zijn berekeningen heeft Van der Hoeven verschillende belangrijke elementen (met opzet) over het hoofd gezien, o.a. heeft hij niet vermeld **de grote aversie, die zeer vele kiezers koesteren voor bepaalde personen en bepaalde groeperingen en bepaalde machinaties.**

Eveneens heeft hij nagelaten te vermelden, dat de K.V.P. door haar **prestige en prestaties deze keer ongetwijfeld twee zetels zal halen.** Tenzij men het gezond verstand van en de liefde voor zijn land van onze kiezers uitschakelt — iets wat Van der Hoeven steeds met de grootste overtuiging heeft gedaan.

En die twee zullen niet zijn op de sleeptouw van een ander, maar op eigen kracht, door gezond verstand van de kiezer en door het verantwoord vertrouwen van de kiezers.

De „kortzichtigheid" van het KVP-bestuur, zoals door Van der Hoeven naar voren gebracht, zal blijken te zijn WIJS BELEID, gebaseerd op de WIL van de OVERGROTE MEERDERHEID van de leden van de K.V.P., en in de OVERTUIGING, dat het afwijzen van lijstverbinding of fusie met een „partij", die zich steeds anti-Katholiek, anti-Antilliaan, anti-Antillen heeft getoond, **de C.O.P.** de enige juiste beslissing in het belang van de Antillen en van het Koninkrijk is geweest.

Want — en hiervan is elkeen overtuigd, zelfs de N.V.P. — NIEMAND heeft de goede verhouding tussen de Nederlanders en Antillianen meer kwaad gedaan dan het groepje van de C.O.P., dat nog NOOIT één goed woord heeft gehad voor iets wat der Antillen is.

Overigens begrijpen wij de kunstmatige en rekenkundige drukte niet van Van der Hoeven, tenzij ook hij in gemoede overtuigd is van de zwakte zijner redenering.

Immers indien hij **zeker** was van de goede gevolgen ener samenwerking met de partij, die **hij zelf** meermalen heeft uitgemaakt voor korrupt anti-Nederlands, extremistisch e.d., dan kan hij best zwijgen, want volgens zijn sommen komen de reststemmen toch zijn „combinatie" ten goede....

E. J. Morkos

De Redaktie acht het nodig te verklaren, dat betreffende de vraag of het al dan niet wenselijk was lijsten met elkaar te verbinden mitsgaders de vraag HOE of dit zou hebben moeten gebeuren, de diskussie in ons blad thans gesloten is.

De Heer en Mevrouw
M. F. HENRIQUEZ - ALVARES CORREA
hebben het genoegen hun vrienden en kennissen mededeling te doen van het huwelijk van hun dochter

Diane Monique

met de Heer
LIONEL CAPRILES
hetwelk Zaterdag 9 Augustus 1958 zal plaats vinden

De Heer en Mevrouw
I. H. CAPRILES - PINEDO
hebben het genoegen hun vrienden en kennissen mededeling te doen van het huwelijk van hun zoon

Lionel

met Mejuffrouw
DIANE M. HENRIQUEZ
hetwelk Zaterdag 9 Augustus 1958 zal plaats vinden

Verzoeke deze kennisgeving als een persoonlijke uitnodiging te willen beschouwen.

Kerkelijke inzegening: 7.30 p.m.
„Mikvé Israel", Columbusstr. 13,

Receptie: 9 p.m.
„Bloemhof", Santa Rosaweg 6,

Curacao.

Nederlandse katholieke docenten brengen verslag uit

Lectuur van de jeugd op de middelbare scholen

Al te grote bescherming van de leerling ongewenst

(Van een medewerker in Nederland)

Het Katholiek Pedagogisch Bureau ten behoeve van het V.H.M.O. heeft een interessant rapport laten verschijnen over „De lectuur van onze middelbare schooljeugd". Het rapport bevat het verslag van een werkgroep, waarin zitting hadden de heer C. J. Alders, mej. R. J. I. Bos, drs. P. J. J. Coenen pr., pater J. van Kilsdonk S. J. en Mère Marie des Anges Deze „Werkgroep Lectuurlijst Nederlands" heeft in september 1956 aan alle docenten Nederlands op katholieke scholen een aantal vragen over lectuurproblemen voorgelegd. Hoewel slechts een-derde van de verzonden enquêteformulieren beantwoord terug werd ontvangen geeft de uitslag van het onderzoek een waardevol inzicht in de wijze, waarop men het vraagstuk van de lectuur voor de middelbare schooljeugd thans tracht te benaderen. In haar inleiding zegt de werkgroep, dat het onmogelijk is, algemene normen vast te leggen voor de al of niet toelaatbaarheid van bepaalde boeken voor de leerlingen van de hoogste klassen in het middelbaar en voorbereidend hoger onderwijs. Men heeft getracht algemene beginselen te formuleren en mogelijke extreme verschillen in beoordelingswijze tegen te gaan.
In deze gedachtengang maakt men onderscheid tussen aanbevolen, toelaatbare en voor sommige leerlingen ontoelaatbare boeken.

Onder de eerste categorie worden begrepen boeken, die — zonder irreëel te zijn — positief bijdragen tot een levenshouding voor jonge mensen, waarin nog plaats is voor idealisme. Levensvreugde, vertrouwen op God en in de mensen, waardering voor trouw en eerlijkheid, geloof in de liefde en in de toekomst van de mensheid zich in onze tijd van pessimisme, cynisme, wantrouwen en onzekerheid van zo grote waarde, dat men deze boeken zo liberaal mogelijk aanbeveelt. Dit betekent, dat bezwaren b.v. tegen eventuele erotische passages niet van groot belang worden geacht. Een van de antwoorden op de enquête zegt: „overspel is minder funest dan pessimisme". Men merkt op, dat in de „Kleine Rudolf" het godsgeloof zeker te vaag is en dat Gods wetten hier als verouderd worden voorgesteld; sympathiek is dit boek echter om het optimisme, het geloof in het schone. Waar kwaad als kwaad wordt erkend („De bruiloft der zeven Zigeuners") ligt tenslotte een positieve waarde. Boeken waarin de mens zijn eigen rechter is en waarin de onderwerping aan een hogere macht een magisch verschijnsel wordt genoemd, zijn gevaarlijker dan boeken, die — zij het op soms onbewimpelde wijze — van hartstocht spreken.

Onder de ontoelaatbare boeken rangschikt men boeken met een anti-godsdienstige of pornografische strekking en boeken, waarin perverse of sadistische handelingen zijn . beschreven Apert anti-godsdienstige boeken en duidelijk pornografische zijn er in het Nederlands niet veel, zo zegt het rapport. We willen nadrukkelijk uitspreken, dat we ten opzichte van „toelaatbare erotiek" een (misschien voor velen) ruim standpunt innemen, aldus de werkgroep. Het is b.v. onjuist om boeken als „Wampie" en „De druivenplukkers" (Den Doolaard) en „De mythe van een jeugd" (Aart van der Leeuw) om hun erotische passages te verbieden, zeker als men bedenkt, dat vele leerlingen een paar maanden na hun eindexamen, als student, geconfronteerd worden met D. H. Lawrence, Henry Miller, Sartre, Gide etc. Dit is te betreuren, maar het is nu eenmaal een feit. Een al te grote „bescherming" op de middelbare school lijkt de werkgroep daarom onjuist. Opgemerkt wordt daarnaast echter, dat het moeilijk is te zeggen waar de erotiek eindigt en de pornografie begint. Er zijn ook boeken, die beslist niet pornografisch zijn, maar die toch zoveel erotiek bevatten, dat ze ontoelaatbaar zijn (Hugo Claus: „De koele minnaar", Louis Paul Boon: „Kapellekensbaan", Harry Mulisch: „Het zwarte licht", Simon Vinkenoog: „Zo lang te water".) Bovendien staat in dergelijke boeken de erotiek niet in dienst van de liefde, maar is zij een genot, waarin elke partner overigens onverschillig tegenover de ander staat. Tegen deze soort erotiek moet ernstig bezwaar worden gemaakt: cynische onverschillende egoïsme en botte genotzucht worden hier voorgesteld als een normale mentaliteit.

De criteria bij boeken, die voor sommige leerlingen toelaatbaar worden geacht, zijn meer van negatieve aard. Men heeft bijvoorbeeld ernstige bezwaren de leerlinger Dostoiewsky, Kafka en Anna Blaman te laten lezen, maar men wil geen veto over deze schrijvers uitspreken omdat zij nu eenmaal appelleren aan een in de maatschappij aanwezige mentaliteit. Het is wel de plicht van de docent juist hier de leerling goed te kennen en het boek met hem te bespreken. Het rapport noemt bij deze categorie boeken allereerst die werken, waarin op onjuiste of verdachte wijze gebruik wordt gemaakt van religieuze onderwerpen. Men kan daar nog aan toevoegen de boeken, die weliswaar vanuit een christelijke inspiratie zijn geschreven, maar die de problematische kant van het christendom zo sterk naar voren halen, dat een ongeoefend lezer er niet wijs uit wordt. De meeste boeken van Marnix Gijsen behoren hiertoe. Een soortgelijk bezwaar kan men laten gelden tegen het werk van Mauriac en Graham Greene. Er dient echter met nadruk op te worden gewezen, dat er onder de jonge mensen ook zijn, die in hun moeizame groei naar een volwassen geloofsbeleving baat zullen vinden bij het werk van de genoemde auteurs. Te vaak gaat men nog uit van de stelling, dat de geloofsbeleving voor jonge mensen een vanzelfsprekende aangelegenheid is, in die zin, dat als men maar zorgt, dat de jongere in een beschutte omgeving leeft, het vanzelfsprekend gevolg zal zijn, dat een ernstige crisis op het gebied van het geloof hem bespaard zal blijven. Dit nu is een illusie. Op iedere school — in Limburg en Twente zo goed als in Amsterdam — treft men leerlingen aan voor wie het geloof als zodanig een probleem is geworden.

Ten tweede noemt men bij de categorie der boeken, die slechts voor sommige leerlingen toelaatbaar zijn, de werken, waarin het kwaad als vanzelfsprekend aanvaard wordt en het goede afgekeurd en belachelijk gemaakt wordt. Ten derde vallen hieronder de werken, die een mentaliteit kweken, waarin het menselijke de absolute maatstaf is en waarbij God overbodig is. Men onderkent doorgaans sneller als ontoelaatbaar een wat vrijmoedige passage dan een verengd beeld van het menselijk bestaan. En toch is de invloed van het laatste meer funes t. De enquête wees uit, dat vele docenten de boeken van Marnix Gijsen liever niet door jeugdigen zien lezen, maar de werkgroep maakt ernstiger bezwaren tegen bijv. mr. Roothaert: „Dr. Vlimmen" en Maria Versteen: „Totale Uitverkoop". Tegen de natuurlijke goedheid zoals Bordewijk die schetst in vele van zijn figuren, o.a. in „Apollyon" werd in de binnengekomen antwoorden slechts sporadisch bezwaar gemaakt.

De werkgroep zegt zich niet aan de indruk te kunnen onttrekken, dat op te veel scholen de Nederlandse letterkunde niet de aandacht krijgt, die ze nodig heeft. Verontrustend is de mededeling van enige docenten, dat ze niet de tijd vinden de moderne letterkunde bij te houden. Ook heeft men de indruk, dat er vaak te weinig aandacht wordt geschonken aan de stroom van goedkope vertalingen. Voorlichting is hier beslist nodig.

Slechts weinig docenten hebben verklaard, dat ze ongewenste boeken doodzwijgen. Velen menen intussen wel, dat men „slapende honden niet moet wakker maken". Deze afwachtende houding heeft echter nauwelijks de instemming van de werkgroep. Het zonder meer verbieden van ongewenste boeken wordt afgekeurd; men kan zelfs de vraag stellen of de docent daartoe het recht heeft.

Een sociografisch onderzoek ten aanzien van de lectuur van de middelbare schooljeugd wordt wenselijk geacht. In de enquête werd de vraag gesteld of men boeken kon noemen, die toelaatbaar zouden zijn voor jongens maar niet voor meisjes, of omgekeerd. De antwoorden op deze vraag liggen verdeeld. Men moet, zo zegt het verslag, rekening houden met de verschillende geaardheid van jongens en meisjes, doch zich niet te sterk laten beïnvloeden door een voorstelling van het „Ewig Weibliche", die verouderd lijkt.

Op de vraag of men zich met de gestelde normen kon verenigen kwamen enige kritische antwoorden binnen: sommigen vonden de normen te liberaal en spreken van „flirten met de geest van de tijd", anderen vinden de werkgroep uitgesproken moralistisch, onpraktisch en onwetenschappelijk. De meeste inzenders hebben naar aanleiding van een vraag dienaangaande uitgesproken, dat zij „Eline Vere" een volslagen ongevaarlijk boek vinden. Zeer verschillend is er geoordeeld over „De mythe van een jeugd" van Aart v.d. Leeuw. Verreweg de meeste deelnemers aan het onderzoek vinden homosexualiteit een gegeven, dat een boek zonder meer ongeschikt maakt. In slechts 15 van de 69 gevallen werd te kennen gegeven, dat niet het gegeven een boek toelaatbaar of ontoelaatbaar maakt, maar de wijze, waarop het behandeld is. Dit lijkt de werkgroep een juist beginsel. Bij de boeken van Gijsen werd in de antwoorden enige malen opgemerkt, dat hierin problemen aan de orde worden gesteld, waar de middelbare schooljeugd nog niet rijp voor is. Het verslag tekent hierbij aan dat dit goeddeels waar is, doch dat de opvoeder die niet van tijd tot tijd en waar het pas geeft zijn leerlingen binnenvoert in de wereld van de volwassenen, het onderwijs infantiliseert. De jeugd leest ook Homerus en Plato, Seneca en Augustinus op een leeftijd, dat ze de diepgang van deze gedachtenwerelden onmogelijk kan peilen.

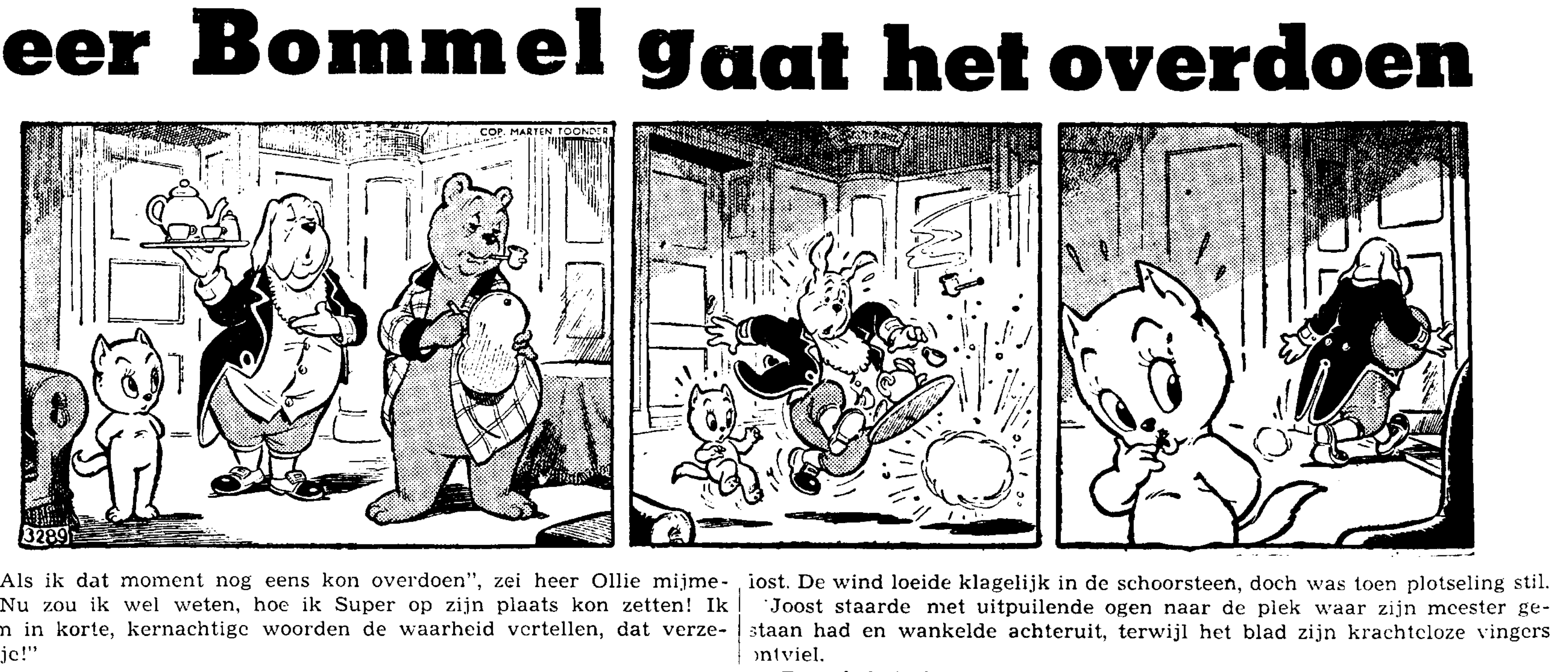
Bij een vraag over „prikkelende passages" in bijv. „De druivenplukkers" van Den Doolaard merkt het rapport o.m. op, dat het zogenaamd sexueelprikkelende een grootheid is, die sterk cultuurgevoelig is. Men mag veronderstellen, dat geïllustreerde bladen, film, reclame, kortom de hele moderne publiciteit de meeste jeugdigen immuun hebben gemaakt voor een prikkeling, die ouderen soms eerder ervaren. Men zou zelfs de veronderstelling kunnen wagen, dat er boeken zijn, waardoor ouderen meer „geprikkeld" worden dan jeugdigen.

Het verslag over dit lectuuronderzoek is verschenen bij de uitgeverij Malmberg, Den Bosch.

Door de Engelse damesploeg werd op de 4 x 110 yards wisselslag estafette gewonnen te Cardiff bij de Spelen van het Britse Rijk. Tevens werd hiermede het wereldrekord gebroken in 4 min. 54,0 sec. Na de overwinning kregen Judy Grinham en de trainer Arthur Price in een feestroes een duik.

Heer Bommel gaat het overdoen

3289 „Als ik dat moment nog eens kon overdoen", zei heer Ollie mijmerend. „Nu zou ik wel weten, hoe ik Super op zijn plaats kon zetten! Ik zou hem in korte, kernachtige woorden de waarheid vertellen, dat verzeker ik je!"

„Excuseer, heer Olivier", zei Joost, die met de koffie binnentrad. „Een bakje troost zal wel smaken met dit weer, als ik me zo mag uitdrukken"

„Wacht even", mompelde heer Ollie. „Ik vraag me af, hoe dit ding werkt. Hoe kan zo'n kalender het laten overdoen, als je begrijpt wat ik bedoel? Maandag elf maart — en het was toen toen even laat als nu ...."

Zo sprekende had hij een potloodje genomen en prikte er peinzend mee op zijn kalenderblad.

Op hetzelfde moment was hij verdwenen alsof hij in de lucht was opgelost. De wind loeide klagelijk in de schoorsteen, doch was toen plotseling stil.

Joost staarde met uitpuilende ogen naar de plek waar zijn meester gestaan had en wankelde achteruit, terwijl het blad zijn krachteloze vingers ontviel.

„Daar heb je het nu al!" zei Tom Poes. „Ik was al bang dat er zoiets gebeuren zou! Wat moeten we nu doen?"

„Ik.... ik weet het niet", zei Joost bleek. „Het is heel betreurenswaardig, als u mij toestaat. Dit gebeuren gaat mij boven het verstand. De kopjes zijn nog heel, maar die koffievlek is lelijk. Ik weet niet wat wij voor heer Olivier moeten doen, jonge heer; maar ik zal beginnen met een doekje te halen".

„Heer Bommel gaat het over doen", mompelde Tom Poes. „Dat kan nooit goed aflopen".

VAN RONDE EN SPITSE KAPPEN

EEN MERKWAARDIGE VEERTIGJARIGE OORLOG

(Van onze Romeinse redacteur)

NAPELS, juli. — In heel de Christenheid gaan de meeste klerikale mopjes over Jezuïeten (Jezuïeten aan de hemelpoort, rokende Jezuïeten, Jezuïeten die op dienstreis gebraden jonge haantjes doen intreden enz. Onmiddellijk daarop volgen de grollen die betrekking hebben op de Franciscanen, capucijnen en conventuelen. Een van de meest bekende verhalen over deze drie Franciscaanse „families" is mij al jaren geleden verteld door een Romeinse prelaat, die mij vroeg wat het verschil is tussen de drie Franciscaanse takken. Op zulke vragen moet men altijd onmiddellijk antwoorden dat men het opgeeft. Het antwoord op de vraag is als volgt: de conventuelen hebben lichaam van de Heilige Franciscus (zij zijn nl. de bewakers van de basiliek van de H. Franciscus in Assisie, waar de heilige begraven is); de capucijnen hebben de geest van Sint Franciscus en de Franciscanen hebben ... de naam.

Na deze korte inleiding kunnen wij ons welgemoed naar Napels begeven om het ongelofelijke verhaal te vertellen van het zilveren borstbeeld van de Heilige Antonius van Padua. Tot op de dag van vandaag kan men zich van de afloop van het verhaal vergewissen door binnen te gaan in de meest grandioze zijkapelgaan in de meest grandioze zijkapel van Napels' om, de kapel van de Heilige Januarius. Daar vindt men namelijk op hoge feestdagen niet minder dan vijfenveertig zilveren borstbeelden van heiligen uitgestald, alle levensgroot, bijna alle met een mijter op het hoofd. Dat zijn de patroonheiligen van Napels.

Er zal wel geen stad ter wereld zijn die zulk een omvangrijke schare heiligen in dienst heeft. Aan het hoofd staat natuurlijk de Heilige Januarius, over wiens driemaal per jaar herhaalde bloedwonder, wij het binnenkort uitvoerig zullen hebben. Hij werd tot eerste patroon uitgeroepen tijdens een pestepidemie. Maar iedere keer als er een uitbarsting van de Vesuvius, een aardbeving of een epidemie van pest of cholera uitbrak, voegden de Napolitanen weer een nieuwe patroonheilige aan de rij toe en iedere heilige moest natuurlijk zijn zilveren borstbeeld hebben in de magnifieke kapel van de Heilige Januarius. Vandaar de vijfenveertig borstbeelden, waarvan het oudste werd vervaardigd in 1605 en het laatste in 1856. Toen was er werkelijk geen plaats meer.

Ons verhaal gaat nu over de wederwaardigheden van het beeld van de Heilige Antonius van Padua, die in 1628 tot patroon van de stad werd uitgeroepen. Toen begon de ellende. De heilige moest worden afgebeeld in de pij van zijn orde, maar nu ging het erom wat voor vorm de kap van die pij zou hebben. De capucijnen van Napels beweerden bij hoog en bij laag dat de kap spits moest uitlopen en moest zijn vastgenaaid aan het habijt, zoals ook de Heilige Franciscus en Antonius van Padua zelf gekleed waren. De conventuelen daarentegen zwoeren bij kris en bij kras dat de kap rond moest uitlopen en los van het habijt moest zijn. De welwillende lezer heeft natuurlijk al begrepen dat de capucijnen zelf ook een spitse en vastgenaaide kap hebben en de conventuelen een ronde losse.

De twist liep zo hoog, dat de stedelijke autoriteiten zich veiligheidshalve op de vlakte hielden en ten einde raad besloot men, de zaak voor te leggen aan paus Urbanus VIII in hoogst eigen persoon. Maar de Paus wilde ook geen kwade vrienden worden met een van beide ordes, hij waste zijn handen in onschuld en legde de kwestie voor aan de Heilige Congregatie van de Riten. Beide ordes verschenen daar met pakken documenten en afbeeldingen, pleidooien, conclusies van repliek, memories van antwoord, conclusies van dupliek en memories van toelichting. Onnodig te zeggen dat er een stuk of tien consistoriaaladvocaten dagwerk aan hadden.

Terwijl het geleerd krakeel in Rome aan de gang was, besloten de conventuelen de kogel door de kerk te jagen en de tegenstanders voor een fait accompli te zetten. In het geheim gaven zij opdracht een zilveren borstbeeld van de H. Antonius te vervaardigen, natuurlijk met ronde kap. In het holst van de nacht wilden zij dat beeld in de kathedraal binnensmokkelen. Maar zij hadden buiten de waard gerekend, want de aartsbisschop van Napels, kardinaal Filomarino, had een broer die capucijn was. Deze had lont geroken en had zijn broer de kardinaal ertoe overgehaald, de kapel dag en nacht te laten bewaken door gewapende burgers.

Maar de conventuelen waren niet voor een gat te vangen. De aartsbisschop was namelijk sinds enige tijd in hevige onmin geraakt met de Spaanse onderkoning en zij slaagden er daarom makkelijk in van deze een officiëel decreet los te krijgen waarin gelast werd dat het beeld met de ronde kap in de domkerk moest worden geplaatst. En zo gebeurde het ook: in aanwezigheid van de onderkoning zelf, van tal van burgerlijke autoriteiten werd het beeld plechtig in de kapel van de H. Januarius geïntroniseerd.

Doch de capucijnen lieten het er niet bij zitten. Zij deden onmiddellijk een beroep op de koning van Spanje en het lukte hun, van Zijne Katholieke Majesteit een decreet los te krijgen, waarin de onderkoning in het ongelijk gesteld werd en waarin opdracht gegeven werd dat het beeld met de sterke arm verwijderd moest worden. Het beeld werd in beslag genomen en op de griffie van de rechtbank gedeponeerd.

De conventuelen zonnen op wraak In het jaar 1647 kregen zij eindelijk het beeld terug, onder voorwaarde dat zij geen poging zouden doen, het weer in de dom binnen te smokkelen. Maar toen er één opstand in de stad uitbrak, achtten zij het moment gekomen. Zij verzamelden een grote volksmenigte voor het paleis van de kardinaal-aartsbisschop en stuurden een deputatie van „kapiteins van het volk" om van de kardinaal vrije doortocht voor hun beeld te krijgen naar de kapel van de H. Januarius. De kardinaal antwoordde dat er een rechtszaak hangende was voor de H. Congregatie van de Riten en dat hij, zolang de kwestie sub judice was, het beeld niet kon toelaten. Maar het volk buiten dreigde de hele zaak kort en klein te slaan als de Antonius met de ronde kap niet werd toegelaten en tenslotte bezweek de kardinaal. Op Maria Hemelvaart trok er een grote processie naar de dom toe, de soldaten die de onderkoning ter bewaking van de kapel had neergezet, werden gewoon onder de voet gelopen en opnieuw werd het conventuelenbeeld te pronk gezet.

Intussen was Urbanus VIII overleden en zijn opvolger, Innocentius X, hakte de knoop door. Hij maakte een einde aan het geredekavel voor de Ritencongregatie en gaf in een pauselijke breve zijn sanctie aan het voldongen feit. De conventuelen hadden het gewonnen. Maar de capucijnen zijn geen mensen om bij de pakken te gaan neerzitten. Zij lieten op hun beurt een zilveren borstbeeld van de H. Antonius maken, natuurlijk met een spitse kap. Zij konden op de kardinaal-aartsbisschop rekenen, want die zat nog steeds onder de plak bij zijn broer, de capucijn. De kardinaal kon echter niet tegen de breve van de paus ingaan en daarom stelde hij voor, beide beelden een plaats in de kapel te geven. Maar enige van zijn kanunniken, die bij dit alles het hoofd koel hadden weten te houden, wezen hem erop, dat de aanwezigheid van de twee beelden in de kapel, ongetwijfeld zou uitdraaien op moord en doodslag, omdat zowel de capucijnen als de conventuelen duizenden aanhangers onder het volk hadden.

De kardinaal-aartsbisschop kreeg daarop een lumineus idee. Toen de conventuelen hem verlof vroegen om een relikwie van de H. Antonius te mogen sluiten in het zilveren borstbeeld, weigerde hij. Het gevolg was, dat het beeld automatisch was uitgesloten van de jaarlijkse processie van alle beelden van Napels' patroons, waarin namelijk alleen maar borstbeelden mogen worden meegedragen die tevens reliekschrijn zijn.

Intussen was ook paus Innocentius overleden en de capucijnen trokken opnieuw met een lijvig verzoekschrift ten aanval bij zijn opvolger, paus Alexander VII. En waarachtig, het lukte. In 1666 vaarvaardigde de paus een plechtige bulle uit, waarin opdracht gegeven werd de H. Antonius met de ronde kap de deur te wijzen en in plaats daarvan het beeld met de spitse kap, compleet met een relikwie erin, in de kapel van de H. Januarius te plaatsen.

Men kan zich de vreugde van de capucijnen voorstellen. Maar zij hadden iets te vroeg gejuicht. Welswaar bleef hun beeld in de kapel, en het staat er tot op de dag van vandaag nog, maar de zoete smaak van hun overwinning werd vergald door de Jezuïeten. Toen namelijk de eerste keer de processie van alle patroonheiligen weer zou uittrekken, ontstond er een twist tussen de capucijnen, die voorrang eisten voor hun spitse H. Antonius, en de Jezuïeten, die de precedentie eisten voor het beeld van de H. Franciscus Xaverius (S.J.). Toen kwamen de conventuelen de capucijnen in echt Franciscaanse broederlijkheid te hulp en betoogden dat de H. Antonius in de dom van Napels oudere rechten had dan de H. Franciscus.

Maar de Jezuïeten antwoordden zeer listig, dat men alleen dan van oudere rechten had kunnen spreken als het beeld met de ronde kap gebleven was, maar dat het beeld met de spitse kap als een volslagen nieuweling moest worden beschouwt. En wat zij met dit argument niet bereikten, kregen zij gedaan via hun uitstekende relaties. Zowel de koning van Spanje als de onderkoning en niet te vergeten de Paus zelf stonden achter hen, en daar konden de arme capucijnen, die alleen maar een broer van een inmiddels overleden kardinaal „op hun boog" hadden, niet tegenop. En zo is het dan tot in lengte van dage gebleven. De Heilige Antonius van Padua heeft een spitse kap, vastgenaaid aan het habijt, maar hij komt áchter de Heilige Franciscus Xaverius (S.J.).

De rechter en zijn beul

door FRIEDR. DÜRRENMATT

5.

„Ja, dat is zo, Tschanz."

„Zou het, nu ik uw plaatsvervanger in deze moordzaak ben geworden, niet veel beter zijn, dat u mij mededeelde tegen wie u verdenking heeft, commissaris?"

„Kijk," antwoordde Baerlach, even zorgvuldig ieder woord overwegend als Tschanz, „mijn verdenking is niet strikt wetenschappelijk criminologisch gegrondvest. Ik heb geen bewijzen om haar te staven. Ik heb eigenlijk alleen maar een idee, wie als moordenaar in aanmerking zou kunnen komen. Maar degene, die het aangaat, moet de bewijzen, dat hij het is geweest, nog leveren."

„Hoe bedoelt u dat, commissaris?" vroeg Tschanz. Baerlach glimlachte: „Wel, ik moet wachten, tot er aanwijzingen voor de dag komen, die zijn arrestatie rechtvaardigen."

„Als ik met u moet samenwerken, dan dien ik toch ook te weten, tegen wie vooral zich mijn onderzoekingen moeten richten," bleef Tschanz volhouden.

„Voor alles moeten wij objectief blijven. Dat geldt voor mij, die reeds iemand verdenkt, dat geldt vooral ook voor u, die de zaak in haar hoofdtrekken moet onderzoeken. Of mijn verdenking bevestigd wordt weet ik niet, ik wacht het resultaat van uw onderzoekingen af. U dient vast te stellen wie de moordenaar van Schmied is zonder er rekening mee te houden, dat ik een bepaalde verdenking heb. Als degene, die ik verdenk, de moordenaar is, zult u zelf ook op hem stoten en wel, in tegenstelling met mij, op een onberispelijk wetenschappelijke manier. Als hij het niet is, zult u de juiste dader wel gevonden hebben en zal het ook niet nodig zijn de naam van de man te weten, die ik vals heb verdacht."

Ze zwegen een ogenblik. Toen vroeg de commissaris: „Gaat u akkoord met mijn opvatting?"

Tschanz aarzelde een ogenblik voor hij antwoordde: „Akkoord."

„Wat wilt u nu gaan doen, Tschanz?"

Tschanz ging naar het raam: „Voor vandaag had Schmied een G. aangetekend. Ik zal naar Lamboing rijden en zien wat ik kan vinden. Ik vertrek om zeven uur, dezelfde tijd, waarop Schmied altijd naar de Tessenberg ging."

Hij keerde zich om en vroeg meer schertsend dan in ernst: „Gaat u soms mee, commissaris?"

„Goed, Tschanz, ik rijd mee," was zijn niet verwachte antwoord.

„Best," zei Tschanz, een beetje in de war, hij had daar niet op gerekend, „om zeven uur kom ik u halen."

In de deur draaide hij zich nog eens om: „U bent toch ook bij mevrouw Schoenler geweest, commissaris? Hebt u daar niets gevonden?"

De oude man antwoordde niet direct, maar borg eerst de map in zijn schrijftafel en stak de sleutel bij zich. „Nee, Tschanz, ik heb niets gevonden," zei hij eindelijk. „U kunt nu gaan."

Om zeven uur reed Tschanz in Altenberg, het stadsdeel waar de commissaris sedert 1933 in een huis aan de Aare woonde. Het regende en de snelle politieauto slipte in de bocht bij de Nydeckbrug. Tschanz ving hem echter direct weer op. In de Altenbergstraat reed hij langzaam, want hij was nog nooit bij Baerlach thuis geweest. Hij spiedde door de natte ruiten naar het huisnummer, dat moeilijk te lezen was. Op zijn herhaald toeteren liet zich niemand zien. Tschanz verliet de auto en rende door de regen naar de voordeur. Hij kon in het donker geen bel vinden, daarom drukte hij, na enig aarzelen, de klink naar beneden. De deur was niet op slot. Tschanz trad in de hal. Recht tegenover viel door een half openstaande deur een straal licht. Hij liep naar die deur toe, klopte aan, maar kreeg geen antwoord, waarop hij haar helemaal opende. Langs de muur stonden boeken, op de divan lag Baerlach. De commissaris sliep, maar hij scheen toch gereed te zijn voor de tocht naar het Bielermeer, want hij had zijn winterjas aan. Hij had een boek in de hand. Tschanz hoorde zijn rustige ademhaling en werd verlegen. De slaap van de oude heer en de vele boeken beklemden hem. Hij keek voorzichtig rond. Er was geen raam in de kamer, maar in iedere wand bevond zich een deur, die naar een andere kamer voerde. Midden in de kamer stond een grote schrijftafel. Tschanz schrok, want midden op de tafel lag een grote bronzen slang.

„Die heb ik uit Constantinopel meegebracht", klonk een rustige stem van de divan en Baerlach stond op.

„Je ziet, Tschanz, ik heb mijn jas al aan. We kunnen gaan".

„Excuseer me", zei de aangesprokene nog steeds verrast, „U sliep en hebt mij niet horen komen. Ik kon geen bel aan de deur vinden".

„Ik heb geen bel. Ik heb die ook niet nodig, want de deur is nooit op slot".

„Ook niet als u weg bent?"

„Ook dan niet. Het is spannend, wanneer je naar huis gaat om te zien, of er iets gestolen is of niet".

Tschanz lachte en nam de slang uit Constantinopel in zijn handen.

„Daar ben ik eens bijna mee vermoord," merkte de commissaris spottend op, en nu zag Tschanz pas, dat de kop van het dier als handgreep te gebruiken was, en dat het lijf scherp was als een kling. Verbluft bekeek hij de zeldzame versieringen die op het verschrikkelijke wapen fonkelden. Baerlach stond naast hem.

„Wees slim als de slangen," zei hij en hij keek Tschanz lang en nadenkend aan. Toen glimlachte hij en voegde eraan toe: „En zacht als de duiven," en hij tikte Tschanz licht op zijn schouder. „Ik heb geslapen. Voor het eerst sinds dagen. Die vervloekte maag van mij ook".

„Is het dan zo erg?" vroeg Tschanz.

„Ja, zo erg is het", antwoordde de commissaris koelbloedig.

„U deed, geloof ik, beter thuis te blijven, mijnheer Baerlach. Het is koud buiten en het regent."

(Wordt vervolgd)

NIEUWS IN HET KORT

Los Angeles. — De president van de Raad van de Internationale Vereniging van Advokaten. Lloyd Wright een advokaat uit Los Angeles, heeft donderdag bekend gemaakt, dat in het voorjaar van 1959 in Washington een conferentie zal worden gehouden van advokaten uit alle landen van de vrije wereld. Gesproken zal worden over middelen om de juridische procedures in genoemde landen te uniformiseren en hierdoor een bijdrage te leveren tot het behoud van de wereldvrede.

Praag. — Het communistische wereldvakverbond heeft in Praag verklaard dat zijn campagne tegen het Brits-Amerikaanse optreden in het Midden-Oosten door middel van protesten, vergaderingen en massademonstraties voor ambassades in kracht en omvang zal toenemen.

Het verbond heeft zich gericht tot de niet-communistische internationale vakorganisaties met het verzoek „gezamenlijke acties tegen de Imperialisten te ondernemen.

Bonn. — De Westduitse regering zal in het begin van het komende jaar te Bangkok een Thailands-Duitse middelbare technische school vestigen.

De Bijdrage van Buitenlandse Beleggingen tot Economische Groei van de Verenigde Staten

door

Prof. Dr Wilson Schmidt

HOOFDSTUK II

Het aandeel van vreemd kapitaal in de buitenlandse handel, de ontginning en de industrialisatie van de VERENIGDE STATEN

In de jonge jaren van de natie, heeft het buitenlands kapitaal een zeer belangrijke rol gespeeld zowel bij het verhogen van de inkomsten en de rijkdom van de Verenigde Staten als bij het financiëren van hun buitenlandse handel.

Buitenlands — in het biezonder engels — kapitaal zorgde er voor dat de stroom van goederen bleef vloeien en wel door leningen op korte termijn aan Amerikaanse handelaren die overzee kochten en verkochten.

In 1793 waren de Verenigde Staten na Engeland het land met de grootste buitenlandse handel en in verhouding tot het bevolkingsaantal, waren zij waarschijnlijk het eerste commerciële land van de wereld. Zoals veel van de thans in ontwikkeling zijnde landen, hing Amerika voor een groot deel van zijn inkomsten af van de buitenlandse handel. Het is evenwel zeer twijfelachtig of de Verenigde Staten die omvang van buitenlandse handel hadden kunnen bereiken, die de bron was van zoveel inkomsten, zonder buitenlands kapitaal.

Het tekort aan binnenlandse fondsen zou, door verhoging van de rentevoet, het vervoer duurder hebben gemaakt, de prijzen overal hebben doen stijgen en de handel algemeen hebben vertraagd. Maar door een complex van financiële transacties, betaalde Engeland contant voor de Amerikaanse goederen, gaven de Amerikaanse importeurs drie tot vier maanden of langer tijd om te betalen voor hun invoer uit Engeland, en financierden de Amerikaanse handel, zowel import als export met alle landen van de wereld.

De rol die dit kapitaal-op-korte-termijn speelde in de amerikaanse economische groei, beperkte zich niet tot de handel.

Hoewel deze leningen op korte termijn waren, zorgde hun verlenging voor een steeds wederkerend fonds ten gebruike van de Verenigde Staten. Door deze steeds veranderende massa crediet, werden ver van Amerikaanse havens verwijderde beleggingen gefinancieerd.

Bijvoorbeeld, katoen, die omstreeks 1830 de helft van de Amerikaanse export uitmaakte, was het middel waarmee uitgebreide credieten werden geinjecteerd in de zuidelijke economie van de Verenigde Staten. De planters verhandelden hun katoen door middel van agenten en ontvingen onmiddellijke betaling van de lokale firma's. Deze op hun beurt ontvingen onmiddellijke betaling van New Yorkse bankiershuizen, die op hun beurt zich van fondsen voorzagen door op Engeland te trekken. Door deze keten, maakten Britse credieten contante betalingen aan de planters mogelijk, en met dit contant geld konden de zuidelijke planters beleggingen ondernemen die anders niet mogelijk waren geweest.

In een dergelijke keten kon een Amerikaanse importeur, door middel van de drie a vier maanden crediet uit Engeland, zelf crediet verstrekken aan groothandelaren in geimporteerde goederen. Deze konden op hun beurt meer redelijke voorwaarden stellen aan de kleinhandelaren. En de kleinhandelaren konden daardoor krediet geven aan hun klanten, over het algemeen hard werkende boeren die hun schulden voor voedsel, gereedschappen, veevoer en zaden betaalden uit de jaarlijkse opbrengst van hun oogst.

Op deze en andere wijzen filterde het buitenlands kapitaal door tot vele uithoeken van de Amerikaanse economie, gaf het een stoot aan de productie en voerde het de levenstandaard op.

De invloed van buitenlandse fondsen op de economische ontwikkeling van de Verenigde Staten kan ook duidelijk gezien worden in de ontginningsmaatschappijen („land development companies) — alle in buitenlandshanden — die de economie en de bevolking naar het westen hielpen verspreiden vanuit een dunne strook aan de Atlantische Kust.

De hollanders bijvoorbeeld hebben door middel van de „Holland Land Company" — opgericht in 1792 — de Amerikanen binnengevoerd in de ongeëxploiteerde gebieden in New York en Pennsylvania. Deze maatschappij kocht meer dan twee miljoen hectare grond in deze twee staten waarvoor zij in gereed geld betaalde dat weer gebruikt werd om overal ter wereld goederen voor de Amerikanen te kopen.

De maatschappij verkocht grond aan „settlers" kolonisten op crediet dat dikwijls over tien jaar liep. Teneinde het koloniseren attractief te maken en goed te kunnen verkopen was men zeer redelijk in voorwaarden.

Bepaalde basis diensten waren noodzakelijk indien men de „settlers" wilde aantrekken en hen wilde behouden. Daarom bouwde de maatschappij houtzagerijen, maalderijen, soda-fabrieken en verschafte zij andere faciliteiten.

Zo verneemt men uit documenten van leningen aan een blikslager, een kalkbrander, een steendelver, een hoedemaker, een schoenmaker, een metselaar, een smid, een dokter. Dergelijke voorschotten werden verstrekt aan vaklui en anderen teneinde hen er toe te brengen mee te doen aan de expansie naar het westen om in de noodzakelijke behoeften van de kolonisten te voorzien.

Tegen het einde van de 19de eeuw, werden grote stukken land in handen van buitenlandse maatschappijen overgedragen.

Het grootste deel werd gekocht met het doel het weder te verkopen aan immigranten, ofschoon ook wel stukken door de maatschappijen gebruikt werden voor landbouw. In deze beleggingen vinden wij een voorbeeld van het biezondere voordeel voor een land dat kapitaal ontvangt onderworpen aan doorlopende bewerking, controle en beheer door buitenlanders. Inplaats van eenvoudigweg geld te lenen aan de amerikanen, brengt de buitenlander in zulke gevallen niet alleen zijn kapitaal, maar ook zijn meerdere kennis en bredere ervaring, die op zijn beurt worden overgebracht op de plaatselijke bewoners. De Britse beleggers in de veegronden van Texas bijvoorbeeld, brachten de prikkeldraad afsluitingen, stalen windmolens en deepwells. Zij bouwden winterverblijven en voerden op grote schaal de winter-voeding in. De Engelsen importeerden de beste Shortorn, Hereford en Angus stieren om de veestapel op hun ranches te verbeteren. Zij droegen bij tot de groei van stamboek-vee-verenigingen en gaven een stoot aan de ontwikkeling van veemarkten. En ook betaalde ze natuurlijk belasting en zorgden voor betrekkingen (veedrijvers tegen 25 a 30 dollar per maand.)

Deze biezondere bijdragen die met de toevloed van buitenlands kapitaal gepaard gingen werden telkens herhaald tijdens de economische ontwikkeling van de Verenigde Staten. De „American Viscose Company" opgericht door de Courtaulds uit Engeland, in het begin van de 20ste eeuw, gaf de stoot tot de eerste succesvolle kunstzijde industrie in de Verenigde Staten en pionierde jaren lang aan de ontwikkeling daarvan. Zij stelde duizenden Amerikanen te werk en trainde grote aantallen, waardoor zij haar onuitwisbare stempel drukte niet alleen op de Amerikaanse economie maar ook op de Amerikaanse mode, bijvoorbeeld in het bijzonder in dameskousen.

De Shell Oil Company, met engels en nederlands kapitaal opgericht in het begin van de twintigste eeuw, leverde een dergelijke merkwaardige bijdrage tot verhoging van de Amerikaanse levensstandaard. De Shell Company bracht oliegronden in ontginning, teneinde aan de tengevolge van de geboorte van de automobiel immer groeiende nationale brandstofbehoefte te voldoen.

Zij bracht goed geoefende technici om betere en goedkopere olie en brandstof te maken. Amerika's eerste moderne raffinaderij, die combinatie van de pipestill en de fractionneerkolom — thans algemeen gebruik bij de petroleum raffinage — werd door de Shell gebouwd.

Zij bouwde model-dorpen en accomodaties voor de arbeiders in een industrie, die tevoren, dikwijls zijn arbeiders van weinig physiek comfort voorzag. Amerikaanse employees, zoals het personeel voor constructie kregen de gelegenheid het „raffineer-vak" te leren en velen klommen omhoog tot in de directie van de maatschappij.

Helaas kregen de Verenigde Staten slechts een kleine hoeveelheid van de totale stroom van vreemd kapitaal via ondernemingen die in buitenlands bezit waren. Daardoor bleef de technische kennis voor de Amerikanen niet alleen achterwege, maar het risico voor ondernemingen viel voor een groot deel op amerikaanse in plaats van op buitenlandse.

Omdat de buitenlanders voornamelijk obligaties kochten en geen aandelen, moesten zij rente uitgekeerd krijgen ongeacht de toestand van het bedrijf, tenzij de geldiener tot grote schade toegebracht aan zijn credietwaardigheid, ophield te betalen.

Bovendien kregen de Verenigde Staten vermoedelijk minder ontwikkeling per oorspronkelijk door buitenlanders geinvesteerde dollar. Firma's in buitenlands beheer hebben wanneer de zaken eenmaal goed gaan, een sterke neiging om een groot deel van hun winst te herbeleggen; daaruit volgt van een klein begin een cumulatieve kapitaalgroei.

Voor een doel werd het feit dat Amerika geen relatief grote winsten uit kapitaal onder buitenlands beheer verkreeg, goedgemaakt door de massieve immigratie van geschoolde mensen die nieuwe productietechnieken brachten en verspreidden onder het Amerikaanse volk. Ook het kapitaal dat zij medebrachten (gemiddeld $ 75,— per hoofd) hielp natuurlijk.

Amerikaanse werkgevers, hadden graag een „bovenlaag" van buitenlandse — gewoonlijk britse — arbeidskrachten, werklui, voorlieden en bazen, wanneer ze een fabriek openden.

Dikwijls werden immigratie en buitenlandse beleggingen gecombineerd, zoals in de staal-industrie waar buitenlandse arbeiders gereedschappen gebruikten die gekocht waren met fondsen verstrekt door hen die achter bleven.

Een opmerkelijk geval van zulk een combinatie van buitenlands kapitaal en buitenlandse bedrevenheid is E.I. du Pont de Nemours & Co, een firma die de scheikunde aanwendde om de amerikaanse levensstandaard te verhogen.

Uit Frankrijk naar Amerika verjaagd door de revolutie, ging een lid van de familie du Pont eens op jacht met een vriend. Het amerikaanse kruit dat zij gebruikten was duur en van zeer slechte kwaliteit. Gebruik makende van zijn ervaring op het gebied van het vervaardigen van kruit en met behulp van een van Frankrijks grootste scheikundigen, besloot hij in Amerika kruit te fabriceren. De behoefte was duidelijk. De jacht was een belangrijke industrie in de Verenigde Staten en het geweer was de onafscheidelijke makker van de bijl in de pioniersdagen. Rotsen voor de aanleg van wegen moesten opgeblazen worden met veilig, goedkoop en doeltreffend kruit. En hier had Amerika behoefte aan.

Du Pont leende geld van franse vrienden en kreeg hulp in de vorm van ontwerpen voor machinerieën en van geschoolde krachten van de Franse regering. Met deze hulp zette hij de firma op stapel die een veel betere kwaliteit kruit zou gaan vervaardigen en die later een uitgebreide sortering van alle mogelijke produkten voor de Amerikaanse „home" zou fabriceren.

Het was het kruit van Du Pont dat de Amerikaanse onafhankelijkheid hielp behouden in de tweede oorlog tegen de Engelsen (1812—1815) en dat de Unie hielp in stand houden na de Burgeroorlog. Maar het kruit hielp ook de paden en wegen, kanalen en spoorlijnen aanleggen die Amerika economisch één maakten.

Het buitenlands kapitaal deed meer dan alleen het kruit produceren dat deze wegen openlegde. Het verschafte ook in grote hoeveelheden de voor de aankoop van dit kruit benodigde bedragen en alle andere dingen die nodig waren om deze wegen te bouwen. (Slot volgt)

Verhouding tussen Frankrijk en overzeese gebieden in de nieuwe Grondwet

Parijs. — De Franse overzeese gebieden zullen volgens de ontwerp-grondwet welke door de regering-De Gaulle is uitgewerkt, kunnen kiezen uit drie vormen van samengaan met Frankrijk.

Het comité van Franse ministers dat zich met de grondwetswijziging bezig houdt, besloot dat de overzeese gebieden de volgende drie mogelijkheden zullen krijgen:

1) Zij kunnen als autonome gebieden lid van de Franse republiek blijven,
2) Zij kunnen departementen van Frankrijk worden, dus een zelfde status krijgen als de departementen in het moederland, of
3) Zij kunnen in de vorm van gefedereerde staten met Frankrijk samengaan.

De gekozen volksvergaderingen van de overzeese gebieden zullen zich over de kwestie kunnen uitspreken, zodra de volksstemming over de nieuwe constitutie heeft plaats gehad.

De gebieden die kiezen voor een federatie zullen met Frankrijk kunnen onderhandelen over de grootte van het gebied, dat door gemeenschappelijke zaken wordt bestreken. Deze zaken betreffen voornamelijk de defensie, de diplomatie, het hoger onderwijs, het toezicht op de justitie en de uitwerking van een gemeenschappelijke economie. De aldus bereikte akkoorden zullen de goedkeuring van het Franse parlement behoeven.

De nieuwe grondwet zal dus van Frankrijk een federale republiek maken. De overzeese gebieden zullen met Frankrijk deelnemen aan de keuze van een president van de republiek.

Taipeh. — Alle verlof voor militairen en politie op Formosa is ingetrokken wegens de gespannen toestand in de Straat van Formosa.

Een woordvoerder van het ministerie van defensie zeide, dat de troepen waakzaam zijn om het hoofd te bieden aan een eventuele aanval der communisten.

Spanning Israël: Arab. Staten

Problemen alleen te regelen door direkte onderhandelingen, zegt Isr. minister

Parijs. — De Israelische minister van buitenlandse zaken, mevrouw Meir, heeft verklaard, dat naar het oordeel van Israël de problemen tussen dit land en de Arabische Staten alleen kunnen worden geregeld door middel van directe onderhandelingen.

Toen men op een persconferentie vroeg welk standpunt Israel zou innemen, indien het zou worden uitgenodigd deel te nemen aan een topconferentie over het Midden-Oosten, zei zij, dat Israel de grote mogendheden zou verzoeken zijn onafhankelijkheid en de onschendbaarheid van zijn grondgebied te waarborgen.

Op een vraag zei mevrouw Meir, dat Israel, toen de toestand kritiek was, toestond dat Amerikaanse en Britse vliegtuigen over zijn grondgebied vlogen. Dat kritieke ogenblik is nu reeds lang voorbij en dat is de reden, waarom Israel niet wil, dat deze luchtbrug langer blijft bestaan. Men heeft Israel niet verzocht de vluchten te mogen hervatten.

Iedere overeenkomst, waarbij het zenden van wapens naar het Midden-Oosten wordt beperkt is voor Israel een groot nadeel alvorens Israel zich dan ook met een dergelijke afspraak akkoord zal verklaren moet overeenstemming zijn bereikt over een evenwicht in de bewapening van Israel en die van de Arabische landen en over een doelmatig toezicht.

—:—

Messina. — Een inwoner van de Siciliaanse stad Messina heeft een hond een zo harde schop gegeven, dat het dier met een boog over een binnenplaats vloog en tegen een muur smakte. Juist op die plaats echter stond het geweer van de verbolgen inwoner van Messina. Door de schok ging het geweer af en de man kreeg een schotwond aan zijn been.

Lugano. — Het gerechtshof te Lugano heeft de Zwitserse industrieel Edwin Ulrich Maier tot 7½ jaar gevangenisstraf veroordeeld wegens oplichterij tot een bedrag van 1.330.000 Zwitserse frank. Maier had gezegd in het bezit te zijn van dokumenten over kernenergie, die van het hoogste gewicht zouden zijn. Het Hof is evenwel van mening, dat deze dokumenten waardeloos zijn.

—:—

Santiago de Chile. — In Chili is de wet op de verdediging van de democratie afgeschaft. Dit betekent, dat de communistische partij, die tien jaar geleden werd verboden, weer wettig kan optreden.

ERIC DE NOORMAN — DE GROTE BESLISSING

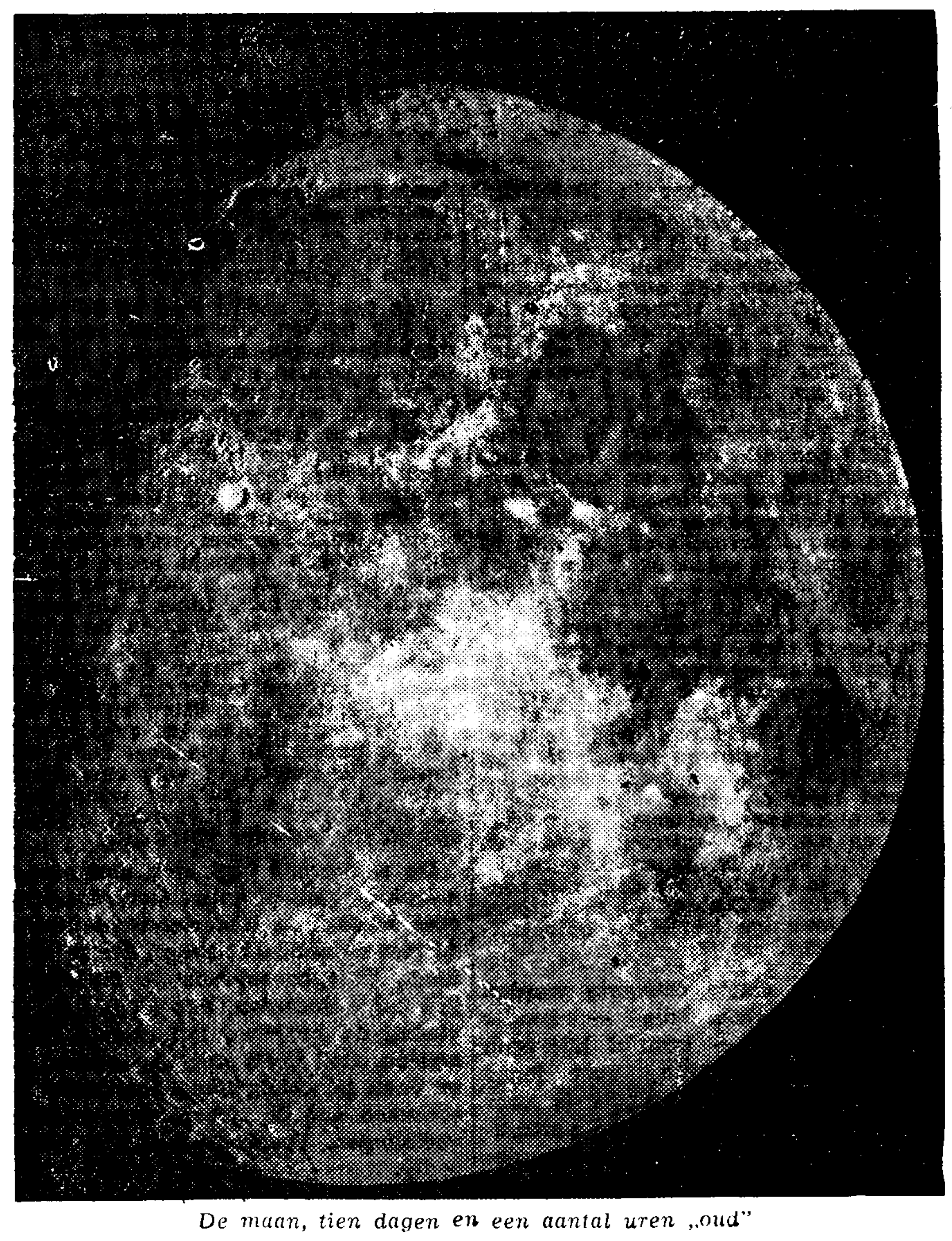

-40 Even later merkt hij, dat Svein zich bij hem heeft gevoegd en samen hollen ze voorwaarts, terwijl de krijgers van Ondur, met Ondur tierend voorop, vlak achter hen aankomen. De dichte sneeuwjacht maakt het hun mogelijk, door zig-zag heen en weer te rennen, de achtervolgers het spoor bijster te maken. Zij duiken onder een groep struiken languit in de koude sneeuw en wachten roerloos. De list gelukt en de krijgers snellen hun als schimmen in de witte nevel voorbij. De stemmen verwaaien in de storm en in de doodse stilte, die hen omgeeft, wachten ze nog een tijdje. Svein durft nu zijn helm weer op te zetten en voelt zich waar aanmerkelijk beter bij, zoals hij zegt. Dan gaan ze, in de beschutting van de stammen blijvend, voorzichtig in een grote boog om de plaats heen, waar ze de krijgers vermoeden. Nauwelijks een meter voor zich uit kunnen ze zien, hetgeen hun een gevoel van veiligheid geeft, maar wat ook wel eens onaangename verrassingen kan opleveren. Met grote moeite kunnen zij hun richting bepalen, maar eindelijk bereiken ze toch zonder verdere tegenslag de plaats waar de ingang van de kloof moet zijn. Inderdaad herkent Eric de plek en tot hun geruststelling is er geen spoor van krijgers te ontdekken. Wat hen echter minder geruststelt is, dat er ook geen spoor van Aranrod is te zien. „Ze had toch in die tijd al lang hier kunnen zijn," zegt Eric. „Als ze maar niet door Ondur en zijn bende is ontdekt!"

Explosies dienen nergens voor

Houd de maan ongerept

Onderzoek ter plaatse komt binnen het bereik

De maan, tien dagen en een aantal uren „oud"

(Van een correspondent in Nederland)

In Den Haag heeft een bijeenkomst plaats gevonden van vooraanstaande specialisten uit verschillende takken van wetenschap, die confereerden over de wenselijkheid de maan voor te ingrijpende menselijke beïnvloeding te behoeden. H-bom-explosies en eventueel overbrengen van aardse vormen van primitief leven naar de maan zullen wetenschappelijk waardevolle conclusies over ontstaan en ouderdom van de maan en het eventueel bestaan van primitieve vormen van leven aan het oppervlak van de maan, onzeker maken.

Het „Committee on contamination by extraterrestrial exploration", dat de conferentie georganiseerd heeft, is een onderafdeling van het Internationaal Geophysisch Jaar en bestaat uit specialisten uit Rusland, Amerika, Engeland, Frankrijk, Zweden, Duitsland en Zwitserland.

De mens heeft de maan tot op heden alleen maar leren kennen door er naar te kijken. Met het ongewapende oog, met een telescoop, met radar. Ook kunnen we de straling, die door de maan zelf wordt uitgezonden in het radiogebied meten. Uit deze waarnemingen hebben de astronomen veel over de maan geleerd en kunnen begrijpen. Bijvoorbeeld, dat de maan altijd met dezelfde kant naar de aarde is gekeerd. Dat er donkere en lichte vlekken op de maan zijn. De oorzaak: andere weerkaatsings-eigenschappen voor verschillende delen van het oppervlak. Een verband bestaat tussen deze eigenschappen en de toestand waarin het oppervlak van de maan verkeert. De temperatuur aan het oppervlak van de maan en direct eronder heeft men ook kunnen meten. We zien door een telescoop of op maanfoto's de zogenaamde kraters van velerlei vorm en leeftijd. Maar nog nooit hebben we direct een onderzoek op de maan kunnen instellen door middel van instrumenten daar ter plaatse.

Alles wat we weten van de maan, weten we alleen door zeer nauwgezet naar de maan te kijken. Het ziet er echter naar uit dat in de niet te verre toekomst de 384.000 km, die ons van de maan scheiden overbrugd kunnen worden door raketten.

Op de maan

Het is dan ook begrijpelijk, dat de astronoom en ook vele andere wetenschappelijke onderzoekers met ongeduld het moment afwachten, dat de mens in staat zal zijn om raketten naar de maan te sturen. Dan immers zal het mogelijk zijn om de gegevens met meer détail en groter nauwkeurigheid te verkrijgen. Dat deze hoop in de komende jaren in vervulling kan gaan is zeer wel mogelijk. Zowel Rusland als Amerika immers zeggen druk doende te zijn een raket, die naar de maan kan, gereed te maken.

Maar zeer veel wetenschapsmensen voelen zich niet zo gelukkig met de gang van zaken zoals die tot nu toe is. Evenals bij de eerste kunstmatige aardsatelliet is er voor het land dat de eerste raket naar de maan kan sturen een grote oogst aan propaganda binnen te halen. De wetenschapsman nu is bang voor een ondoordacht optreden, waardoor de maan voor wetenschappelijk onderzoek verloren zou gaan, althans in waarde zou verminderen. Men hoort inderdaad allerlei stemmen opgaan om de aankomst van de raket op de maan zichtbaar te maken door middel van H-bomexplosies, het verspreiden van hoog reflecterend materiaal op de maanoppervlakte waardoor men een lichte vlek zou kunnen waarnemen, etc. Bij de explosies zullen ongetwijfeld grote hoeveelheden stof, waarmede de maanoppervlakte voor een groot deel bedekt is, verplaatst worden. Over de maan zelf zullen we bij al deze proeven niet zoveel nieuws kunnen leren. Het is duidelijk dat voorlopig de grootste winst zal zijn, dat we zeker weten dat de raket inderdaad op de maan is aangekomen. Weliswaar zal men wanneer een explosie het stof van de maanoppervlakte op een bepaalde plaats heeft doen verdwijnen een onderzoek kunnen instellen naar de werkelijke oppervlakte van de maan, maar in hoeverre dit te verwezenlijken is, is nog een vraag.

Men vraagt zich dus inderdaad terecht af of men bij het ontsluiten van de ruimte niet met meer beleid tewerk dient te gaan. H-bomexplosies en het aankomen van zelfs niet exploderende raketten op de maan kunnen veel van de gegevens die men hoopt te verkrijgen van het maanoppervlak verloren doen gaan.

De gegevens over de leeftijd van de maan, bijvoorbeeld die men met moderne physische methoden zou kunnen bepalen, worden wanneer atoomexplosies op de maan hebben plaatsgevonden erg onzeker. De natuurlijke radioactiviteit van de maan zou er door worden verstoord en een nauwkeurige ouderdomsbepaling, die voor astronomen, geologen e.a. van veel belang is, wordt practisch onmogelijk.

Ook kan men zich afvragen of het doen plaats vinden van explosies of het verspreiden van kleurstof en hoog reflectief materiaal de oppervlakte van de maan niet zodanig zal beïnvloeden, dat nauwkeurige deducties uit de natuurlijke toestand van het maanoppervlak onmogelijk of zeer bezwaarlijk worden.

Een derde punt, het overwegen waard, is de wens om een conclusie over het eventueel bestaan van zeer primitieve vormen van leven op de maan niet bij voorbaat onmogelijk te maken. Wanneer er op de maan een vorm van leven zou voorkomen, wil men met zekerheid kunnen zeggen dat dit leven niet op de een of andere wijze van de aarde afkomstig is. Een „besmetting" van de maan met enige vorm van leven zou met een raket onbedoeld kunnen plaatsvinden. Indien het door de raket overgebrachte leven op de maan zou kunnen bestaan blijven, zou het ons oordeel over het al of niet aanwezig zijn vóór de komst van de mens op de maan zeer onzeker maken. Men zal dus de raketten zeer degelijk dienen te steriliseren en dan is het nog maar de vraag wat de dampkring van de aarde voor invloed kan hebben.

Voorzichtig

De vraag is dus of met een te grof van stapel lopen bij onze eerste pogingen om de maan te bereiken we het terrein van ons onderzoek, de maan, niet zodanig besmetten en veranderen, dat het voor waardevol nauwkeurig onderzoek feitelijk onbruikbaar wordt. Op veel vragen waar specialisten graag een antwoord op zouden hebben, zal dan niet met zekerheid antwoord gegeven kunnen worden.

De takken van wetenschap, die de afgevaardigden op het congres vertegenwoordigen, laten zien hoe breed de belangstelling is voor het gestelde probleem. Kernfysici, medici, chemici, geologen en biologen zijn er vertegenwoordigd.

Zij zullen moeten concluderen of het de moeite waard is om de maan voor aardse invloeden te behoeden en zo ja, dan zullen zij de politici daarvan moeten overtuigen. Laten we hopen dat hun dit, indien nodig zal gelukken, maar het zal geen lichte taak zijn.

Bonn. — Helmut Grahl, een Oost-Duitse orkestleider op wie kritiek geoefend is, is naar in West-Berlijn verluidt, met een bus vol muziekinstrumenten en bagage naar West-Berlijn gevlucht. Hij reed de bus door de brandenburger Tor (op de grens tussen Oost- en West-Berlijn) na de Oost-Duitse politie gezegd te hebben, dat hij enkele artisten wilde ophalen voor een Revue waarin zijn orkest zou optreden.

Washington. — De 63-jarige admiraal Stump is donderdag afgetreden als opperbevelhebber van de Amerikaanse Stille-Oceaan-vloot. Hij gaat met pensioen. Als zijn opvolger is aangewezen de 56-jarige admiraal Felt. Hij krijgt het commando over 500.000 man, 400 schepen en 2500 vliegtuigen.

ARUBA

Nieuwe poging om Volksuniversiteit nieuw leven in te blazen

Oranjestad. — De laatste jaren heeft de Arubaanse volksuniversiteit een sluimerend bestaan geleid en het CCA heeft daarom besloten nog een poging te doen de vereniging weer tot leven te brengen.

Hiertoe is een nieuw bestuur gevormd, waarvan drs. M. J. Boekhoudt, voorzitter is en mr. P. H. A. Tuin, ondervoorzitter. Verder namen zitting mr. A. W. A. Heidwiler, secretaris, Mevrouw C. van Gompel tweede secretaresse, mej. A. Lopez Henriquez, penningmeester en als leden mevrouw M. Ho Kan You, en de heren J. G. van den Bergh, J. F. Du Maine en H. Been.

Er wordt thans een onderzoek ingesteld in hoeverre er belangstelling bestaat voor een reeks populaire cursussen, welke uit 6 tot 8 lessen zullen bestaan en waarbij gedacht wordt aan cursussen in talen, kunst, staatswetenschappen, fysika en mechanica, plant- en dierkunde en geologie.

Wij geven het aktieve bestuur gaarne in overweging zich ook te beraden op het organiseren van radiocursussen, vooral in de landstaal.

WEDSTRIJDEN OP HET GROENE LAKEN

Oranjestad. — De uitslagen van de voortgezette biljartcompetitie luiden als volgt: A. Poppe verslaat R. Renfrum 76-60, Acquiles Leon verslaat R. Brown 75-72, Oscar Hart verslaat Lorenzo Arends 75-43, Marie Ranes verslaat Stefanis Gigaroa 75-42, W. Millerson verslaat O. Jacques in 75-54.

De hoogste serie van het tournooi tot dusver werd gemaakt door R. Brown en wel met 38 caramboles. De wedstrijden werden gehouden in de Commandeursbaaiclub.

L.O.-EXAMENS

Oranjestad. — Gisteren slaagden voor de L.O. Duits examens alle vier candidaten, te weten, de heren W. J. de Boer, H. P. Bongers, G. M. van der Hilst en J. G. van Wegberg.

Voor het examen frans L.O. werden alle candidaten afgewezen.

Nog geen nieuw hoofd voor A.T.S.

Oranjestad. — Enkele dagen geleden is de heer H. Amelink voor goed naar Nederland vertrokken. Er werd tot dusver nog geen nieuw hoofd voor de Arubaanse Technische school benoemd. Voorlopig neemt de heer J. van der Sloot deze functie waar.

MUZIEKSCHOOL met culturele radioprogramma's voort

Oranjestad. — Vrijwel sinds Aruba zijn eerste radiostation kreeg, verzorgde de heer Jan Stam twee maal per week een cultureel muziekprogramma. Dit gebeurde onder auspiciën van het CCA. Nu de heer Stam naar Nederland terugkeerde, zullen de programma's worden verzorgd door de heren R. Hasselaar en Ad. Stenzen van de Arubaanse Muziekschool. De programma's worden uitgezonden door Radio Kelkboom.

Polygoon journaalfilm over ARUBA

Oranjestad. — In de bioscopen draait momenteel een journaalfilm over Aruba, vervaardigd in opdracht van het bestuurscollege door Polygoon. Het is een uitstekende en bijzonder interessante film geworden, waarvoor de schript door het hoofd van welvaartszorg, mr. P. Tuin werd geschreven en Padu Lampe de muziek leverde.

De documentaire opent met het wapen van Aruba en belicht dan de verschillende facetten van onze samenleving. Men ziet de Aloeproduktie, de grootindustrie, de grote projekten, het een en ander over het onderwijs en tenslotte wordt het rijksverband belicht.

Verreweg de beste documentaire die tot dusver over ons eiland werd vervaardigd. De film blijft nog enkele dagen in het bioscoopprogramma opgenomen.

VAN HET FILMDOEK
MISTER CORY

A.s. weekend draait er in het Cinelandia theater de film „Mister Cory, Tony Curtis, Martha Hyer, Charles Bickford en Kathrijn Grant vervullen in dit stuk van Universal International, de hoofdrollen. Het verhaal vertelt van een jongeman, Tony, die in Chicago komt en daar aan het dobbelen slaat.

In dit milieu ontmoet hij de gelepen miss Hyer, die nieuwelingen als Tony aanpakt en ze in handen speelt van Bickford, een ervaren gambler, die dergelijke jongens kan gebruiken voor zijn praktijken, Tony is het er niet eens en probeert zich los te rukken van zijn baas, hetgeen hem met de hulp van mis Hyer, die ook ruzie heeft gekregen met haar supérieure, gelukt.

Het eind van het liedje zullen we niet verklappen, doch Tony Curtis en Martha Hyer blinken in deze film door hun spel bizonder uit.

CURACAO

Openbare aanbestedingen

Willemstad. — Bestek 355: Het bouwen van een zesklassige uitbreiding van de in aanbouw zijnde R.K. Glo-B-school voor meisjes met bijkomstige werken op een terrein te Santa Maria. Hiervoor waren er acht inschrijvers:

A.J. Cijntje f. 67.200. P.F. Cijntje f. 86.000, L.E. Rudolf f. 65.4000, Carribean Contr. Corp. f. 71.300. Bouwbedrijf Abeen Antill. f. 69.400, J.P. Troeman f. 72.500, Bouwbedrijf De West f. 108.000, A.B. Faay f. 64.900, De raming van D.O.W. was: f. 64.500.

Bestek 354: Het leveren en plaatsen van de thermisch verzinkte tereinscheidingen met bijbehorende werken in en rondom het volkswoningbouw-complex (omvattende 595 woningen) op Vrievengat in het tweede distrikt.

Er waren tien inschrijvingen:

Lenderings bouwbedrijf f. 165.000, N.V. Beton Mij f. 161.000, Foam Cement Inc. f. 103.654, J.B. Troeman f. 237.535, Kon. Ned. Mij. voor Havenwerken f. 166.500, Carr. Contr. Corp. f. 148.000, C.P.N. f. 156.830. Van der Kwast Cnstruction f. 179.000, N.V. Bouw en handelmij. Bohama. f. 144.000, Bouwmaatschappij Cur. f. 155.000, Raming van D.O.W. was f. 153.000.

DIPLOMA-UITREIKING op het Mgr. Zwijssencollege

Willemstad. — Op woensdagavond kwamen de leraren en de geslaagde leerlingen van het Mgr. Zwijssencollege voor de laatste keer bij elkaar. Het spreekt vanzelf dat er een prettige stemming heerste, want van de 36 kandidaten van deze school hebben er 35 het Mulo-diploma behaald.

Frater M. Ludovicus wees er in zijn openingswoord dan ook op, dat de leraren trots waren op datgene, wat door hun jongens gepresteerd was. Daarvoor paste nu, na de spanning der examendagen, zeker een woord van dankbaarheid.

Het behaalde diploma moge een goede basis vormen voor een succesvol verder leven.

Pater Van der Vaart, een der aan de school verbonden godsdienstleraren, richtte hierna het woord tot de jongens. In het volle leven, zo zei hij, zullen ze zeer veel nieuwe ervaringen opdoen, ook op godsdienstig gebied. De mens zal niet voor 100% gelukkig kunnen zijn als hij niet voor 100% godsdienstig is. Hij moet in een persoonlijke verhouding tot God staan. Mijn katholiek leven moet hiervan een getuigenis zijn.

Al is de ijver voor de godsdienstlessen op school niet altijd briljant geweest, de gelegenheid om zelf je geloof te bestuderen, blijft bestaan.

Deze studie is echter een vereiste als je anders geloof, en te woord moet staan, hetgeen geeft se aan het leven de richting die een gezonde is voor het ideaal dat je nastreeft.

Na deze woorden volgde een pauze tijdens welke leraren en Oud-leerlingen gezellig zaten te babbelen, genietend van een koele dronk en een sigaar of sigaret, die door de school aangeboden waren.

De uitreiking van de Mulo-diploma's geschiedde daarna door de bisschoppelijke inspecteur, de Zeereerwaarde frater M. Franciscus. complimenteerde de school met het behaalde resultaat. Hij vestigde er de aandacht van de jongens op, dat dit succes behalve aan henzelf, zeker ook te danken is aan ouders en verzorgers en aan de leraren van de school.

Mij prees het Mgr. Zwijssencollege hoge in het bijzonder, omdat het behalve wetenschap bij te brengen, ook geleerd heeft karakters te vormen.

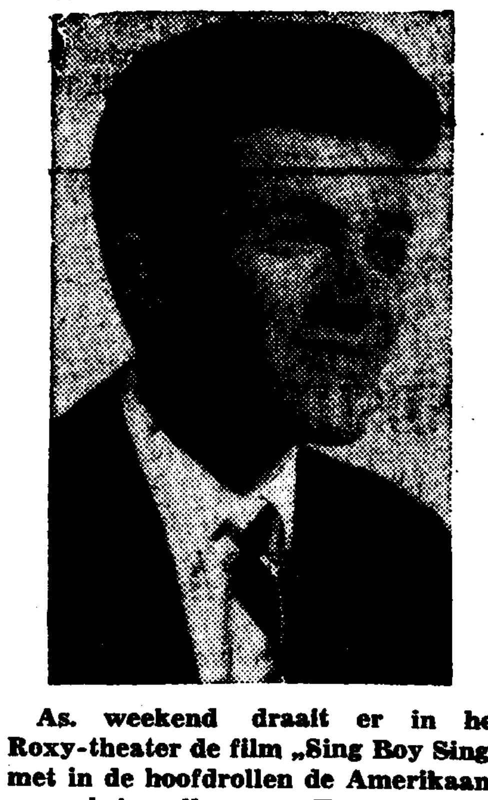
De leraren zullen hun oud-leerlingen in het leven blijven volgen. De leerlingen beval hij aan contact met hen te blijven zoeken, vooral als er moeilijkheden zijn.

En der leerlingen, Iwan Asjes, trad hierna naar voren om namens de geslaagden het woord te voeren. Na enkele rake typeringen nam hij afscheid van de fraters, die zoals bekend het Mgr. Zwijssencollege gaan verlaten.

Op en „Lang zullen ze leven", staande gezongen door de leraren, volgde het slotwoord door het vroegere hoofd der school, frater M. Aurelio.

„Vaert wel ende levet scone!

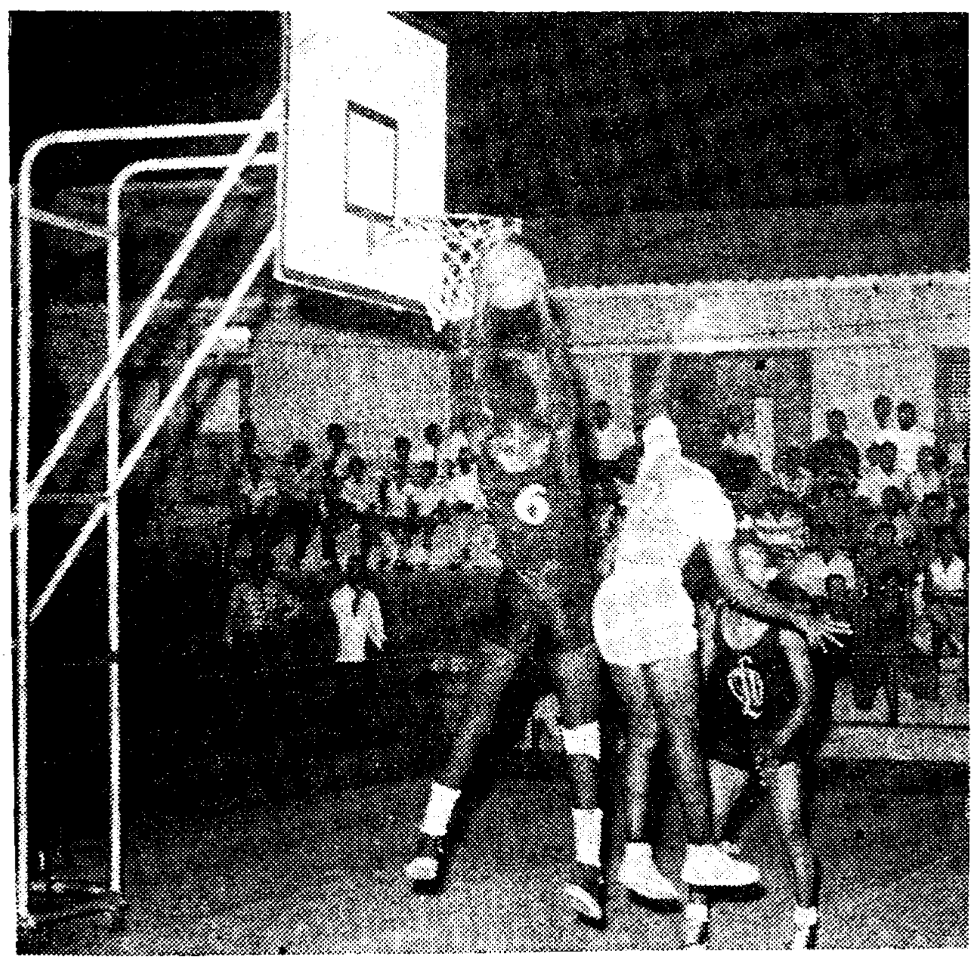
„SING BOY SING"

As. weekend draait er in het Roxy-theater de film „Sing Boy Sing" met in de hoofdrollen de Amerikaanse rock-'n-roll-zanger Tommy Sands en Edmond O'Brien.

C. L. D. versloeg Sithoc met 81 - 26

SURINAAMSE KAMPIOENEN veruit de meerderen van Sithoc

Een fraaie sprong van Arnie Breeveld, de C.L.D.-guard, die gisteren tegen Sithoc een zeer goede partij speelde.

WIM PETRICIE scoorde 31 PUNTEN

Willemstad. — Gisteravond versloeg C.L.D. het team van Sithoc met 81-26. De wedstrijd begon heel snel en er bestond goede hoop, dat deze ontmoeting een heel spannende zou worden. Na tien minuten spelen bleek evenwel, dat Sithoc niet opgewassen was tegen het spel van de Zwarte Duivels, die vooral in het begin zeer goed voor de dag kwamen.

Door goed opgezette aanvallen, waarbij de bal van man tot man ging, doch voornamelijk door haarzuirere schoten van Wim Petricie, Rudi van Eyck en Iwan Sibilo werd de score met groeiende regelmaat opgevoerd.

De Curaçaose ploeg kwam er helemaal niet aan te pas en C.L.D. was heer en meester van het veld. Sithoc's Boy Kenepa werd goed gedekt en voor de rust kon deze topspeler niet eenmaal scoren. Het Sithoc-team werd geheel uit elkaar gespeeld en de Surinaamse spelers maakten goed gebruik van hun schietkansen. Bij de rust gaf het score-bord een 41-12 stand te zien.

Na de rust probeerde Sithoc het spel te drukken, hetgeen soms tijdelijk gelukte. Zo gauw de C.L.D.-ers evenwel de bal in handen kregen, resulteerde de aanval in een doelpunt. De eindscore werd 81-26 in het voordeel van de Surinaamse kampioenen.

Topscorers waren bij C.L.D.: Wim Petricie met 31 punten en Rudi van Eyck met 24 punten. Voor de plaatselijke ploeg scoorde Liberia het grootste aantal punten, namelijk zeven.

Nabeschouwing

Zoals wij reeds vermoedden, kwam het meespelen van Iwan Sibilo het spel van C.L.D. ten goede. Er zat meer vaart in de C.L.D.-aanval, terwijl de defensie, die in de eerste ontmoeting tegen de Curaçaose B-selectie nogal eens verwaarloosd werd, ditmaal uitstekend stand hield.

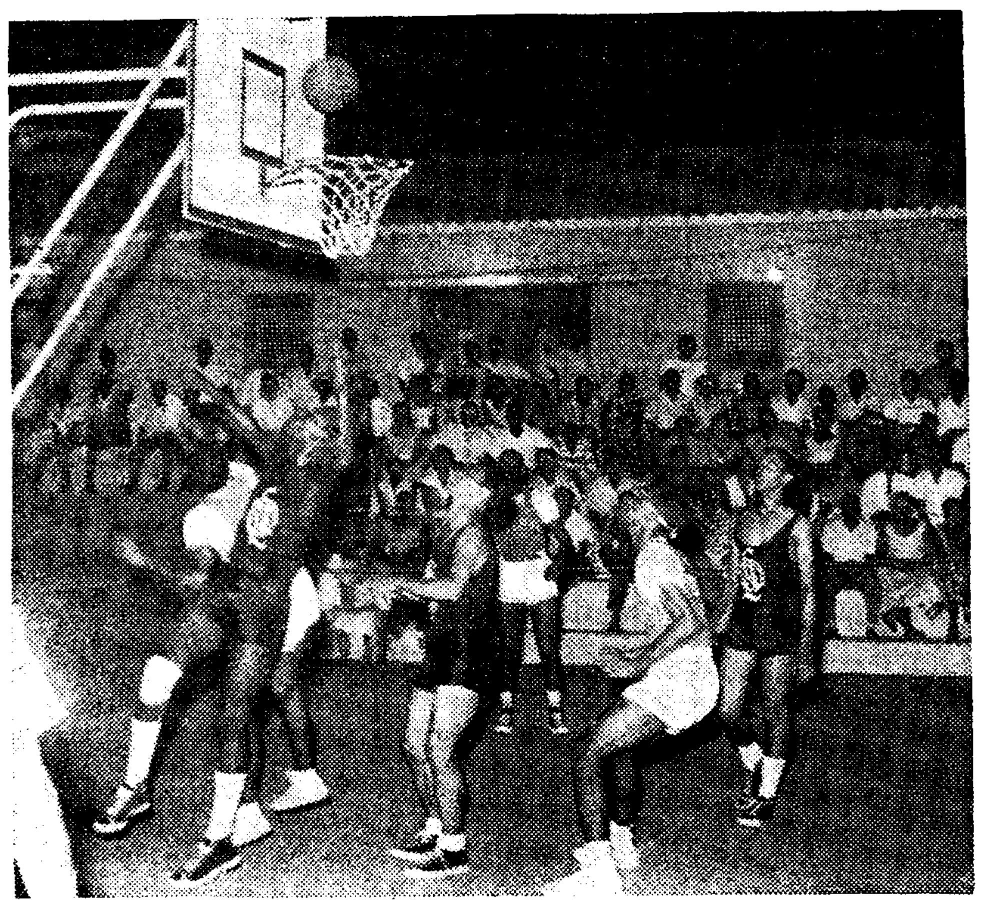
Henk Chin A Sen, die als guard wederom de spil was van de ploeg, zette menige aanval op, die door zijn medespelers goed werden afgewerkt.

Na de rust verslapte het spel aanmerkelijk en werden de „passes" onzuiver. Hiertoe zal zeer waarschijnlijk het grote score-verschil hebben bijgedragen.

Zondag tegen Lightning

Zondag komt C.L.D. uit tegen Lightning, welke wedstrijd met overweldigende belangstelling tegemoet wordt gezien. Zal C.L.D.'s trotse record van 21 overwinningen op de Nederlandse Antillen door Lightning, dat momenteel zeer sterk speelt, een halt worden toegeroepen?

Hoe de score ook zal mogen uitvallen, het wordt ongetwijfeld een fraaie strijd en velen verwachten terecht, dat de wedstrijd van aanstaande zondag de beste ontmoeting wordt van dit toernooi.

Spelmoment tijdens de ontmoeting Sithoc — C.L.D.

Italiaanse premier in ROME teruggekeerd

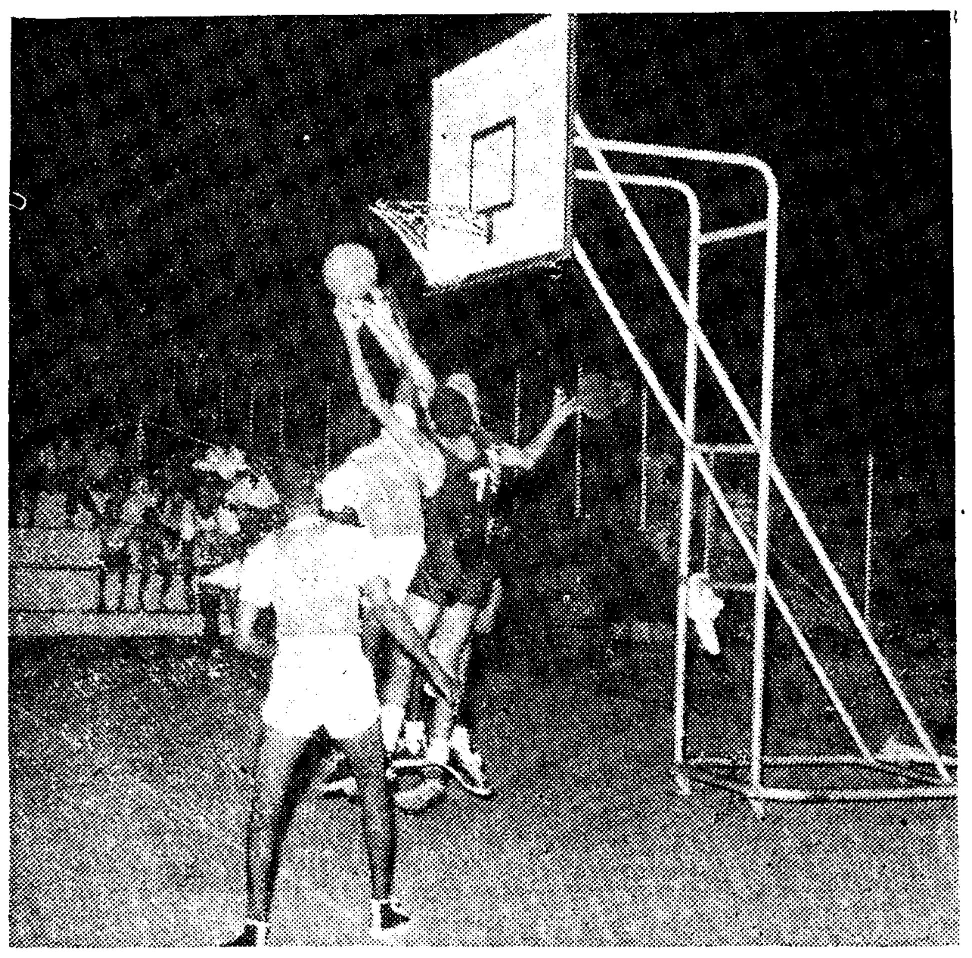
Parijs. — De Italiaanse minister-president en minister van buitenlandse zaken Fanfani, is vanmorgen uit Parijs, waar hij o.a. besprekingen met generaal De Gaulle voerde, naar Rome teruggekeerd.

Voor zijn vertrek bracht hij nog een kort bezoek aan SHAPE, het hoofdkwartier van de geallieerde strijdkrachten in Europa.

Hij werd er met groot ceremonieel

Nederlandse onderdanen hebben geen visum meer nodig voor URUGUAY

Den Haag. — De regering van de republiek Uruguay heeft besloten Nederlandse onderdanen, houders van een geldig Nederlands paspoort, voor een verblijf van ten hoogste drie maanden vrijstelling te verlenen van de visumplicht.

Spannend moment onder het Curaçaose doel tijdens de wedstrijd C.L.D. — Sithoc, die door de Surinaamse kampioene met 81—26 werd gewonnen.

JEUGDVOETBALPLOEG in Nederland teruggekeerd

Schiphol. — Opgetogen over een prachtige reis en over de in de West ondervonden bijzonder hartelijke gastvrijheid is gistermiddag om half drie de Nederlandse jeugdvoetbalploeg uit de West op Schiphol teruggekeerd.

Alle officials (het waren er oorspronkelijk 8, doch bondstrainer Elek Schwartz is op Curaçao achtergebleven) en alle 16 spelers waren gekleed in de speciaal voor deze reis vervaardigde blauwe jasjes.

„We zijn bijzonder tevreden over het spel van onze jongens", zei de heer L. Brunt, secretaris-penningmeester van de K.N.V.B., nadat hij met het gezelschap uit het KLM-lijntoestel was gestapt, dat de groep uit New York op Vaderlandse bodem teruggebracht. Ik weet uit mijn hoofd niet wie er topscorer is geweest, maar ik geloof Janssen, die aldoor midvoor heeft gespeeld. Uitblinkers wil ik overigens niet noemen.

De ploeg heeft in totaal 3 wedstrijden gespeeld: Twee in grote hitte op een zandig terrein op Curaçao ('s middags om half vijf en de derde bij kunstlicht's avonds op een prachtig veld in Paramaribo. De Dos-speler Kraay was telkens aanvoerder. Alle spelers zijn minstens eenmaal in het veld geweest, want er werd na de rust nogal eens gewisseld. De tournee heeft in totaal 2 weken geduurd. Trainer Schwartz blijft nog 4 dagen op Curaçao, aldus vertelde de heer Brunt, en wel om daar trainers en vooraanstaande spelers van voorlichting te dienen in een korte, maar drukbezette cursus, waarbij hij ook enige trainingslessen zal geven. —

Toestand van Strijdom verergerd

Kaapstad. — De toestand van de Zuidafrikaanse premier, Johannes Strijdom, die sedert 26 juli in een ziekenhuis is opgenomen, heeft in de afgelopen 24 uur een ernstige wending genomen door het optreden van long-embolie.

Reportage uit „Muiderslot" door Radio Hoyer

Willemstad. — Hedenavond zal om 18.00 uur via Radio Hoyer I en om 18.40 via Hoyer II een reportage worden uitgezonden van Stella Priest over het „Muiderslot".

Na de snelle overtocht van Malta naar Jordanië moest de leider van het medische team op Malta, Sir Charles Lambe, medische hulp toepassen op de Britse parachutist McAlphine, die op het vliegveld van Amman last kreeg van een acute blindedarm-ontsteking.

CURACAO

EXAMENS

Willemstad. — Hieronder de uitslag van de MULO-examens, gehouden op Curaçao op 5, 6 en 7 mei en 4 augustus 1958.

Geëxamineerd: 28 kandidaten

Afgewezen: 3 kandidaten.

Geslaagd voor het A-examen: Edwin Francisco Rojas, Wilhelmina Elisabeth Rosini, Egbert Angel Rosario, Elsa Julia Roza, Reginald Matthias Schotborgh, Elvia Angela Sille, Viola Fransisca Sophia, Edith Sonia Justina Straker, Norman Andres Suares, Maartje Adriaantje Teuben, Menegildo Rondon, Jaime Juan Rooijer, Ruben Victor Enrique Roosberg, Richard Henricus Daniel Senior, Marvis Mafalda Atanacia Sint Jago, John Richard Smith, Robbie Soesman, Adriaantje Margaretha Hoogendam, Johanna Kooij, Carla Augustina Marie de Windt, Ronald Robert Zalm, Sylvia Imelda Willems, Jacoba Cornelia Kooijman, Rudolph Simon Panjab.

Geslaagd voor het B-examen: Myriam Augusta Sammy.

—:—

Willemstad. — De uitslag van de V.T.M.O.-examens, gehouden op Curaçao in de maand juli 1958: geëxamineerd 8 kandidaten; afgewezen 7; geslaagd 1, te weten de heer G. H. Gouverneur.

—:—

Willemstad. — Uitslag van de examens voor Onderwijzer, gehouden op Curaçao op 12, 13, 19, 24 en 31 mei en 7 en 8 juli 1958. Geëxamineerd 19 kandidaten; afgewezen 1; geslaagd 18, t.w. de dames F. P. M. van Geelen, S. H. M. Grob, R. C. Hernandez, A. J. H. W. M. Horvers, H. A. C. J. M. Horvers, A. D. Leito, E. F. Leitoe, C. M. Lourens, I. Ch. Mac.Leod, G. van der Mark, M. G. Nebbeling, A. A. Pieters Kwiers, P. R. Rafaela, E. Redeker, I. R. Sambre, G. M. Sille, M. R. de Windt en de heer S. R. Wallé.

Willemstad. — Hieronder de uitslag van de Mulo-examens, gehouden op Curaçao op 5, 6 en 7 mei en 6 augustus 1958. Geëxamineerd 20 kandidaten; afgewezen 4; geslaagd voor het A-examen: William Lewis Visser, Cecilia Agustina Vos, Helen Phlomena Voss, Sixta Beatrix Wederfoort, Gilbert Enrique Welhous, Henry Juan Welhous, Fidelia White, Hélène Beatrix Wijngaarde, Carlos Adolfo José Wolfschoon, Hilda Amélie Essed, Nibia Enriqueta Fornerino, Ninette Thérèse Froston, Carmen Domitila Garrido, Sila Maria Gil en Miriam Marina Janzen.

Bristol. — Een jongetje van bijna twee jaar, dat deze maand in Bristol is overleden, blijkt loodvergiftiging gekregen te hebben door dat hij te veel lak en verf had ingeslikt alsgevolg van het knabbelen aan meubels.

Istanbul. — In Istanbul zijn een man en een vrouw gearresteerd, die ervan verdacht worden te behoren tot een organisatie voor het smokkelen van wapens naar Syrië. De vrouw had patronen bij zich.

Stand C.P.I.M.-vakantieplan

Willemstad. — Bij de woensdag 6 augustus gehouden athletiekwedstrijden behaalde Julianadorp 2,15 punten en Emmastad 2,85 punten.

In de totaalstand heeft Julianadorp de leiding met 7,55 punten, terwijl Emmastad 5,63 punten heeft.

—:—

Amman. — De Iraakse regering heeft besloten de Perzische golf in het vervolg Arabische Golf te noemen.

Officiele Mededelingen van de Curacaosche Voetbalbond

NO. 1958/10

AAN ALLE AANGESLOTEN VERENIGINGEN:

OPROEP

tot het bijwonen van de JAARLIJKSE ALGEMENE LEDENVERGADERING van de CURACAOSCHE VOETBALBOND op VRIJDAG 22 AUGUSTUS 1958, in het Clubgebouw van de C.V.B. te Amsterdam, nr 1, om 20.00 uur.

AGENDA:

1. Opening;
2. Notulen Jaarlijkse Algemene Ledenvergadering van 6—4—'56.
3. Verslag van het Bondsbestuur.
4. Rekening en verantwoording van het Bondsbestuur over het gevoerde beheer der geldmiddelen.
5. Verslag van de Financiële Commissie.
6. Oprichting C.V.B. (Distrikt Curaçao);
7. Bestuursverkiezing.
8. Verkiezing van een Financiële Commissie en een Commissie van Beroep.
9. Rondvraag.
10. Sluiting.

KANDIDAATSTELLINGEN:

Voor de goede orde vestigen wij uw aandacht op artikel 21 lid 6a t/m f van het Huishoudelijk Reglement (vertegenwoordiging ter Algemene Ledenvergadering).

Kandidaatstellingen voor het Bondsbestuur, de Financiële Commissie en de Commissie van Beroep, dienen 2 weken VOOR de Algemene Jaarlijkse Ledenvergadering te worden ingediend. Zij dienen door tenminste twee (2) verenigingen te geschieden en moeten vergezeld gaan van een schriftelijke verklaring van de kandidaat, dat hij een eventuele benoeming zal aanvaarden.

DE VERGADERING WORDT VERSCHOVEN NAAR 22 AUGUSTUS 1958 i.v.m. HET FEIT, DAT DE 15e AUGUSTUS 1958 EEN R.K. GEBODEN FEESTDAG IS.

De aandacht van verenigingen wordt erop gevestigd, dat de datum van indienen van kandidaten blijft 8 AUGUSTUS 1958, e.e.a. ingevolge H.R. Art. 20 lid 4.

WEDSTRIJDUITSLAGEN

Nederland — Curaçao .... 3—1.
Nederland — Curaçao .... 2—1.

WEDSTRIJD-PROGRAMMA

„COPA BRASIL"

Woensdag, 13 aug. 1958:	Riverside — Vesta	Stadion 20 uur	(E)
Zondag, 17 aug. 1958:	Centro Dominguito — Sithoc	Stadion 16 uur	(D)
Zondag, 24 aug. 1958:	Winnaar D — Winnaar E	Stadion 16 uur	(Finale)

Wedstrijdreglement:

Dit trofee wordt eigendom van de vereniging, die het wint.

Duur der wedstrijden 2 x 45 minuten.

Bij gelijkspel wordt de wedstrijd verlengd met 2 x 7½ minuten. Komt er geen verandering in de stand, dan worden door elke vereniging drie (3) strafschoppen genomen door drie verschillende spelers. Blijft de stand nog gelijk, dan beslist het lot.

Bij gelijkspel in de finale wordt de wedstrijd verlengd met 2 x 7½ minuten. Komt er geen verandering in de stand, dan wordt de wedstrijd opnieuw verlengd met 2 x 7½ minuten. Is de stand dan nog gelijk, dan worden door elke vereniging drie (3) strafschoppen genomen door drie verschillende spelers. Is er geen verandering in de stand gekomen, dan beslist het lot.

Het gebruik van RUIL- en WEDSTRIJDFORMULIEREN is VERPLICHTEND. Deze formulieren moeten 24 uur na de wedstrijd in het bezit zijn van de Secretaris van de C.V.B.

Spelers, die door de scheidsrechter het verder medespelen worden ontzegd, worden geacht automatisch voorlopig te zijn geschorst.

Indien een wedstrijd door schuld van een vereniging wordt gestaakt, verbeurt deze vereniging een boete van ƒ 10,— en het haar toekomend aandeel in de recettes. Zij wordt geacht onmiddellijk te zijn uitgeschakeld en mag verder niet aan deze wedstrijden deelnemen, onverminderd DE BEVOEGDHEID VAN HET BONDSBESTUUR OM TERZAKE HET SCHADEN VAN DE BELANGEN VAN DE C.V.B. VERDERE MAATREGELEN, ZOALS SCHORSING, ENZ., TOE TE PASSEN TEGEN DE BETROKKEN VERENIGING.

OVERSCHRIJVING:

Gosepa (ex-lid S.U.B.T.) als gewone leden.

(Correctie): CENTRO DOMINGUITO: R. Pinedo (ex-lid Sithoc) en D. D.

HET BESTUUR

De aanvaring in de haven van Newport

Newport. — De aanvaring, die gistermorgen voor de ingang van de haven van Newport (Rhode Island) tijdens een dikke mist tussen twee tankboten plaats vond, heeft aan zes bemanningsleden van de wee schepen het leven gekost, terwijl 28 anderen, die in het water sprongen, door schepen van de kustwacht en de marine werden opgepikt. zestien bemanningsleden worden vermist.

De aanvaring vond plaats tussen het „S.S. Gulfoil" (10.347 ton), dat uit providence naar Port Arthur (Texas) op weg was, en het S.S. „Graham", dat met 22.000 vaten petroleum uit Newark (New Jersey) kwam. (Beide schepen raakten na de aanvaring in brand. De gezagvoerder van de „Gulfoil", kapitein M. N. Edon, behoort tot de omgekomen.

—:—

Mautern. — Bij opgravingen in Mautern aan de Donau in Oostenrijk zijn overblijfselen ontdekt van wat naar men aanneemt een in de vijfde eeuw gesticht klooster was.